

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ-ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ 89 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2004
ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX: 210-88.27.296

ΝΕΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ, ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΤΟΥ 2004

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ευχές Πάσχα	σελ. 1	Ιστορική σελίδα	14
Ανακοινώσεις	2	Τα αδέρφια της Διασποράς	19
Πρόσκληση Έκτακτ. Γ. Συνέλ.	3	Οι ομογενείς μας της Αυστραλίας	21
Νέα χρονιά	4	Υγεία και δόντια	22
Χριστιανική παράδοση	5	Η ζωή τα παλιά χρόνια	23
Κοπή πίτας - Ετήσιος χορός	8	Ένα στερνό αντίο	24
Αποκριές στο χωριό μας	10	Κοινωνική ζωή	29
Το ημερολόγιο, σύστημα μέτρησης	12	Συνδρομές	31

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ» Ιδιοκτησία - Έκδοση : ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Αγίας Παρασκευής Κονίτσης - Ιωαννίνων

Υπεύθυνος : Ο εκάστοτε πρόεδρος της Αδελφότητας

Συντάκτης : Τάκης Σαμαράς, τηλ.: 210-77.70.556

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	: Βασίλης Γκούτσιος	τηλ. 210-22.21.814
Αντιπρόεδρος	: Γιώργος Παπανικολάου	» 210-80.64.197
Γραμματέας	: Κώστας Παπανικολάου	» 210-80.51.696
Ταμίας	: Αποστόλης Γαλάνης	» 210-80.21.837
Έφορος	: Γιώργος Παναγιώτου	» 210-61.41.634
Υπεύθ. πολιτ.	: Ανέστης Κοταδήμος	» 210-24.80.234
Υπεύθ. Τύπου	: Γιάννης Στρατσιάνης	» 210-24.30.933

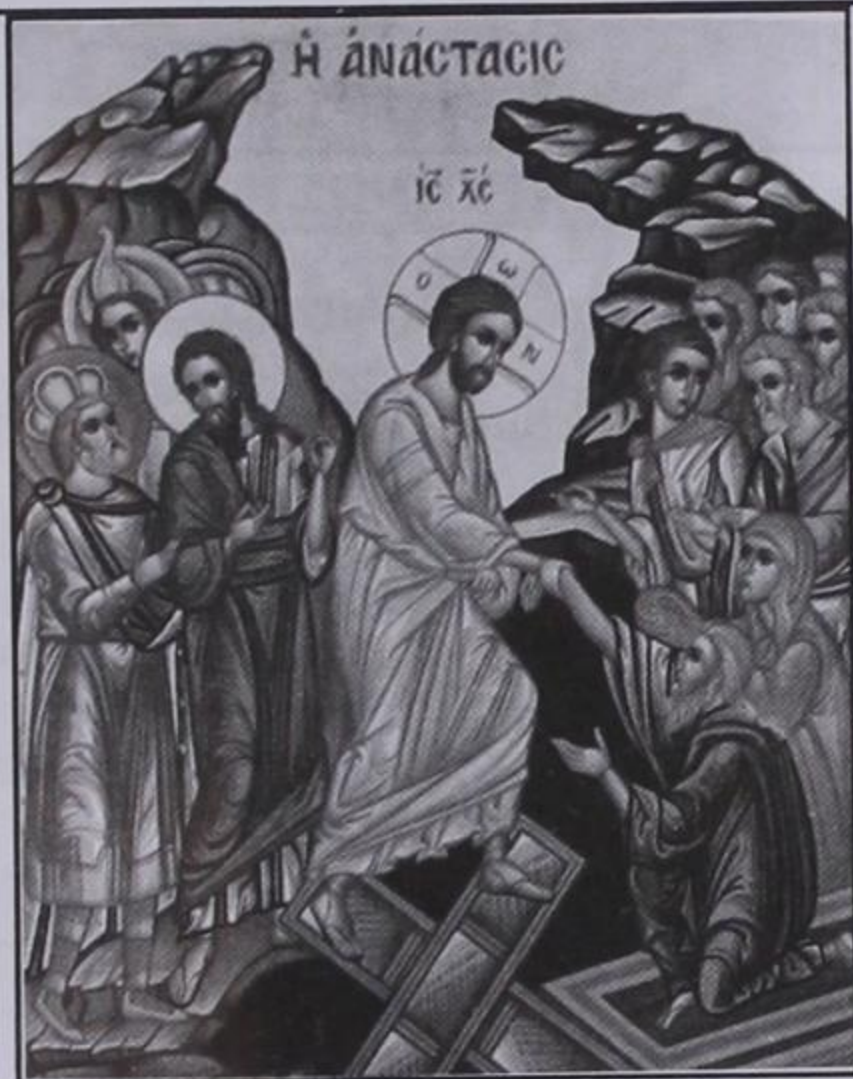
Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο απο τη μια πλευρά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστέφονται. Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται. Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΥΡΩ 10 - ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 - ΑΥΣΤΡΑΛ.30 - ΜΑΡΚΑ 35

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγ. Παρασκευής Κονίτσης

Κ. Φλώρη 3-5 - 113 62 Κυψέλη, τηλ./fax: 210-88.27.296

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Ο πρόεδρος, το Δ.Σ. της Αδελφότητας
 Αγίας Παρασκευής Αττικής
 και η Σύνταξη του περιοδικού μας
 για τις γιορτές του Πάσχα
 εύχονται απο κοινού σε όλους τους

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ,-ΤΙΣΣΕΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ

Τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων Κιάτου, Ιωαννίνων
 και του Συναιτερισμού Κοινής Χορτονομής
 απο το Χωριό, απευθύνουν απο κοινού
 και εύχονται σε όλους τους ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ,-ΤΙΣΣΕΣ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αρχίζει προσπάθειες επαναδραστηριοποίησης της Τράπεζας αίματος. Θερμά παρακαλεί όλα τα ικανά μέλη της Αδελφότητάς μας που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα, να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να ξαναλειτουργήσει και πάλι η τράπεζά μας. Να μην ξεχνούμε το σύνθημα: «λίγο αίμα σώζει μια ζωή συγχωριανού μας». Ενημερώστε την Αδελφότητα προηγουμένως.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας· σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας· όλοι μπορείτε να γράψετε κάτι, ειδικά δε από τους νέους και νέες επιστήμονες και φοιτητές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό χορευτικό όμιλο
από παιδιά, νέους και νέες.

Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας.

Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας.

Πληρ. στη χορ/σσα Κα Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση. Τηλ.: 210-86.20.682

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η**ΕΚΤΑΚΤΗΣ 2^{ης} ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ**

Συμπατριώτες-τισσες, σύμφωνα με το καταστατικό της Αδελφότητάς μας άρθρο 21^ο σας προσκαλούμε σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση στις 25 Απριλίου του 2004, ημέρα Κυριακή και ώρα 10:00 π.μ. στα γραφεία της Αδελφότητάς μας, με τα εξής θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Ψευδοροφή ταβέρνας του ξενώνα μας
2. Προγραμματισμός εκδηλώσεων του καλοκαιριού 2004
3. Τοποθέτησης μελών - προτάσεις αυτών

Σε περίπτωση έλλειψης απαρτίας, η Έκτακτη Γενική Συνέλευση, θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Κυριακή 2 Μαΐου, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με τα ίδια θέματα.

Κυψέλη, Μάρτιος 2004

Το

Δ.Σ.

της Αδελφότητας

ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ 2004

Επιμ. Τάκη Σαμαρά

Με την ανατολή της νέας χρονιάς, οι άνθρωποι, όπως γνωρίζουμε όλοι μας, μεταξύ τους ανταλλάσσουν ευχές. «Χρόνια πολλά...», «Ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος», «να φέρει υγεία...», κ.ο.κ.

Τι αποτελούν οι ευχές αυτές; Έκφραση πόθου, που όλοι μας κρύβουμε μέσα μας, για τη ζωή! Όλοι ποθούμε και θέλουμε και ελπίζουμε να ζήσουμε. Η νέα χρονιά που ήρθε, μας προσφέρει ευκαιρία ζωής. Υπερνικήσαμε μια χρονιά με τις δυσκολίες και τις αναποδιές της για τη ζωή, το παρελθόν, το χθές και μπήκαμε τώρα σε μια νέα χρονιά. Κανένας μας δεν είναι βέβαιος και σίγουρος, εάν θα την ζήσουμε ολόκληρη. Παρόλα αυτά, ο πόθος μας για τη ζωή μας γεμίζει ελπίδες, γιατί «η ελπίδα πεθαίνει τελευταία», όπως λέει η λαϊκή μας παροιμία.

Η νέα χρονιά 2004 που ήρθε μας δίνει τον απαραίτητο χρόνο να συνδέσουμε τον κακό εαυτό μας με το καλό και τις αγαθοεργίες και να χρησιμοποιήσουμε τον χρόνο αυτό για να προσαρμόσουμε τη ζωή και τα έργα μας προς τον αναξιοπαθόντα συνάνθρωπό μας, τον «πλη-

σίον» μας, κατά την ρήση του Ιερού Ευαγγελίου μας, δηλαδή προς το θέλημα του Χριστού μας. Να καλλιεργήσουμε τη ζωή της αγάπης, της ευσέβειας, της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας.

Η μυθολογία κάνει λόγο για ένα τέρας, που η ψυχή του ήταν τόσο απαίσια και αποκρουστική ώστε, όποιος επιχειρούσε να το κοιτάξει, πάγωνε απο τον τρόμο του.

Ο Πανάγαθος Θεός μας, λέει ο μύθος, εφοδίασε τον ήρωα με ένα ιδιαίτερο όπλο. Με ένα καθρέφτη, έτσι ώστε να βλέπει μέσα απο αυτό και όχι απ' ευθείας το τέρας. Έτσι κρατώντας στο ένα χέρι τον καθρέφτη και πισωπατώντας κατάφερε να μπήξει το ξίφος και να εξοντώσει το τέρας.

Έτσι εμείς οι Ορθόδοξοι χριστιανοί, έχουμε την Τριαδική μας πίστη, το Θείο αυτό καθρέφτη, για να βλέπουμε μέσω αυτής τις διαδικασίες της ζωής μας. Να αντιμετωπίζουμε τις αντιξοότητες της σημερινής κοινωνίας μας, να απαλαίνουμε τη σκληράδα τους και να βγαίνουμε πάντα τροπαιούχοι και νικητές.

Με 2004 ευχές για την νέα χρονιά.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Γράφει η Κατερίνα Σαμαρά Φιλολόγος Παν. Αθηνών

Το φλουρί και η βασιλόπιτα έρχονται... απο την Καισαρεία.

Όλοι μας φέτος, όπως και κάθε χρόνο γιορτάσαμε και υποδεχθήκαμε τον ερχομό του νέου χρόνου και τιμήσαμε δεόντως την γιορτή του Αγίου Βασιλείου, με τι άλλο, παρά με την κοπή της παραδοσιακής πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας που περιέχει το φλουρί. Βέβαια άλλο η ελληνική παραδοσιακή βασιλόπιτα που έφτιαχναν τα παλιά χρόνια, στο χωριό μας, οι γιαγιάδες μας, που άνοιγαν με τα πανάξια χεράκια τους τα φύλλα και βάζαν μέσα όλα εκείνα "τα σημάδια", π.χ. σταυρό, ξυλάκι, στάχυ, μαντρί, τσάρκο, κ.τ.λ. και άλλο η σημερινή βασιλόπιτα που παρασκευάζουν τα ζαχαροπλαστεία, όχι απο φύλλα, αλλά απο ζύμη.

Στο σημερινό μας όμως σημείωμα θα ασχοληθούμε μόνο με το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η ρίζα του εθίμου αυτού.

Ονομάζεται βασιλόπιτα γιατί παρασκευάζεται ειδικά για την γιορτή του Αγίου Βασιλείου, την πρώτη ημέρα του χρόνου που άρχισε. Έχει διάφορες ονομασίες κατά τόπους και περιοχές, π.χ. αγιοβασιλόπιτα, αϊβασιλόπιτα, βασιλόπιτα, βασιλοκουλούρα, βασιλόψωμο, κ.ο.κ.

Παρότι στη σημερινή σύγχρονη εποχή, τα περισσότερα ελληνικά χριστιανικά έθιμα, τείνουν να εκλείψουν, να χαθούν ή να λησμονηθούν, πολύ σπάνια θα

συναντήσει κανείς ακόμα και σήμερα, ελληνικό σπίτι, που να μην κόψει βασιλόπιτα με τον ερχομό του νέου χρόνου, της νέας χρονιάς.

Είναι σύμβολο του πρωτοχρονιάτικου γιορτινού τραπέζιού και παρασκευάζεται με πολλούς και διάφορους τρόπους, ανάλογα με τις περιοχές της χώρας μας.

Η παράδοση μας ορίζει, ότι μέσα στο ζυμάρι τοποθετείται ένα νόμισμα ή άλλο χαρακτηριστικό σύμβολο, που φέρνει γούρι για όλη τη χρονιά σε εκείνον που θα το βρεί. Σύμφωνα λοιπόν με την Ορθόδοξη χριστιανική μας παράδοση, το έθιμο του φλουριού, προέρχεται απο την Καισαρεία της Καππαδοκίας, γενέτειρα του Αγίου Βασιλείου, την εποχή που ο Άγιος ήταν ακόμη ένας Επίσκοπος. Ο Βυζαντινός βασιλιάς Ιουλιανός, που έκανε και χρέη Έπαρχου της Καππαδοκίας, πέρασε με τον στρατό του απο εκεί πολεμώντας και διάκωντας τους Πέρσες. Λόγω των εξόδων που είχε, ζήτησε να φορολογηθεί όλη η επαρχία και έτσι να εισπράξει τα χρήματα επιστρέφοντας στην Βασιλεύουσα, στην Κωνσταντινούπολη. Τι να κάνουν οι κάτοικοι, αναγκάστηκαν να δώσουν ό,τι νομίσματα και χρυσαφικά είχαν. Ο Ιουλιανός όμως, σκοτώθηκε αργότερα σε μια μάχη και έτσι δεν ξαναπέρασε ποτέ απο τα μέρη εκείνα για να πάρει τα συγκεντρωθέντα. Μετά απο αυτό το γεγονός, ο Άγιος Βασίλειος, έδωσε εντολή τα μισά απο τα πολύτιμα

αντικείμενα που είχαν συγκεντρωθεί να δωθούν στους φτωχούς χριστιανούς, κράτησε όμως ένα μικρό μέρος για τις ανάγκες των ιδρυμάτων, της «Βασιλειάδος», που είχε ιδρύσει και αποφάσισε να μοιράσει τα υπόλοιπα στους φτωχούς κατοίκους.

Η πιο πιθανή εκδοχή είναι τούτη, δηλαδή ο Άγιος Βασίλειος επειδή δεν μπορούσε πρακτικά να επιστρέψει, στον κάθε κάτοχο, τα αντικείμενα που έδωσε, ζήτησε να ετοιμασθούν μικρές πίτες στις οποίες έβαζαν μέσα απο ένα πολύτιμο αντικείμενο. Μετά την διανομή που έγινε, ως απο θαύμα, έτυχε στον κάθε κάτοικο ακριβώς το αντικείμενο που είχε δώσει.

Υπάρχει όμως και μια άλλη παραλλαγή, πιο νεότερη που λέει πως ο Άγιος Βασίλειος κέρδισε τον εισπράκτορα των φόρων του Βασιλιά σε χαρτοπαίγνιο και να γίνεται έπειτα η διανομή με μικρά ψωμάκια ή με μικρές πίτες.

Το έθιμο όμως της βασιλόπιτας μπορεί να συσχετιστεί ακόμη και με τον γιορταστικό άρτο της ελληνικής αρχαιότητας, που προσφέρονταν στους δώδεκα θεούς σαν αρχή σε μεγάλες αγροτικές γιορτές, π.χ. τα θαλύσια και τα θαρμήλια, που συνδιάζονταν με μιλίχιες προσφορές στους θεούς του Άδη και σε άλλους.

Άλλοι το έθιμο αυτό, το ανάγουν στα ελληνικά χρόνια (ή Ρωμαϊκά Σατουρνάλια) που ήταν και αυτά αγροτικές γιορτές της βλάστησης και της νέας χρονιάς, και ο «βασιλιάς των σατουρνάλιών» αναδεικνύονταν με κλήρο. Τούτη η παλιά συνήθεια είχε περάσει και στους βυζαντινούς που τις ημέρες του

δωδεκαημέρου, διασκέδαζαν στα συμπόσια τους και εκλέγοντας και αυτοί με λαχνό, κουκί ή φασόλι, του «βασιλιά» δηλαδή τον τυχερό της βραδιάς.

Η παράδοση ορίζει η πίτα να κόβεται και να μοιράζεται με εθιμικό τελετουργικό τρόπο τη νύχτα ή ανήμερα της πρωτοχρονιάς, ενώ ιδιαίτερα κομμάτια ξεχωρίζονται για το Χριστό, την Παναγία, τον Άγιο Βασίλειο, το σπίτι, τους ξενιτεμένους.

Στη σύγχρονη εποχή η κοπή της πίτας, παίρνει χαρακτήρα επαγγελματικών και κοινωνικών υποχρεώσεων και γίνεται εκτός σπιτιού και σε μέρη μετά την πρωτοχρονιά.

Αντικείμενα που τοποθετούνται μέσα στην βασιλόπιτα είναι π.χ. φλουριά Κωνσταντινάτα, ασημένια, χρυσά φυλαχτά και άλλα αντικείμενα αξίας. Παραδοσιακά την βασιλόπιτα κόβει ο αρχηγός της οικογένειας που προσεύχεται μαζί με όλα τα μέλη για την υγεία, την ευτυχία, την πρόοδο και προκοπή του σπιτιού για όλο το καινούργιο χρόνο που άρχισε. Πρίν όμως απο την κοπή της βασιλόπιτας σταυρώνεται αυτή, ενώ ο τυχερός που θα βρεί το φλουρί το τοποθετεί στο εικονοστάσι του σπιτιού. Το φλουρί φέτος απο την κοπή της βασιλόπιτας στο σπίτι μας το βρήκε μια προσκεκλημένη φίλη μας.

● Που κατοικεί σήμερα ο Αϊ Βασίλης;

Το τραγούδι που απο το πρωϊ της της παραμονής του Αϊ Βασίλη τα παιδιά τραγούδησαν στα σπίτια μας τα κάλαντα, να λέει οτι ο Άγιος έρχεται απο

την...Καισαρεία, τα τελευταία μάλλον έχει αλλάξει διεύθυνση. Τώρα κατοικεί εκεί στα βόρεια, στα σύνορα του Αρκτικού κύκλου, στο Ροβανιέμι της Λάπλαντ, του βορειότερου τμήματος της Φιλανδίας. Πρόκειται για ένα από τα πλέον επιτυχημένα προγράμματα τουριστικής προβολής στην ιστορία. Οι Φιλανδοί ως γνωστό δεν είχαν να «πουλήσουν» ήλιο και θάλασσα, αλλά μια πινακίδα που σηματοδοτεί τα σύνορα του Αρκτικού κύκλου (βόρειου). Τα πράγματα έχουν ξεκινήσει από το 1927, όταν κάποιος παραγωγός παιδικών εκπομπών στο φιλανδικό ραδιόφωνο ανακοίνωσε ότι βρέθηκε το σπίτι του Αϊ Βασίλη σε ένα άγονο λόφο κοντά στα ρωσοφιλανδικά σύνορα, περιγράφοντας την εικόνα της τοποθεσίας. Αυτό ήταν! Από τότε ερμηνεύτηκε σαν το σπίτι του Αϊ-Βασίλη που ακούει τα παιδιά όλου του κόσμου.

Στα χρόνια που ακολούθησαν η φιλανδική κατοικία του Αϊ-Βασίλη επανερχόταν στη συζήτηση, μέχρι το 1954 που ιδρύθηκε η Φιλανδική Επιτροπή Τουρισμού, με σκοπό και στόχο την προώθηση διαφημιστικού προγράμματος για την ιδέα της φιλανδικής κατοικίας του χοντρούλη - ξανθούλη γεροντάκου Αϊ-Βασίλη, αγαπημένου Αγίου όλων των παιδιών του κόσμου. Τον επόμενο χρόνο, ο νομάρχης της περιοχής εκείνης, δηλαδή της Λάπλαντ, ανακύρηξε όλη την επαρχία του, σαν η «χώρα του Αϊ-Βασίλη».

Την «χώρα του Αϊ-Βασίλη» την διεκδίκησαν και άλλες χώρες, π.χ. η Αλάσκα, η Σουηδία, η Νορβηγία, η Γροιλανδία, αλλά επικράτησε η Φιλανδία. Το

1989 ιδρύθηκε η Ένωση της «χώρας του Αϊ Βασίλη» στην οποία συμμετέχουν 16 φιλανδικές επιχειρήσεις. Στόχος η προώθηση του Φιλανδού Αϊ-Βασίλη, η λειτουργία εκεί ταχυδρομικού γραφείου, ο συντονισμός των τουριστικών επισκέψεων, καθώς και η ίδρυση σχετικής Αϊ-Βασιλιάτικης σχολής, από την οποία το 1993 αποφοίτησαν οι...πρώτοι Αϊ-Βασίλιδες.

Ο Συνεταιρισμός αυτός, λόγω οικονομικών δυσκολιών αργότερα διαλύθηκε και πουλήθηκε σε ιδιωτική εταιρεία με έδρα το Ελσίνκι. Τώρα το βασικό εκεί αξιοθέατο της «χώρας του Αϊ-Βασίλη» είναι το χωριό με το σπίτι και το εργαστήριο κατασκευής παιδικών παιχνιδιών, που και αυτό αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα, όπως μάθαμε εφέτος από την τηλεόραση. Στην περίπτωση των Χριστουγέννων και του Αϊ-Βασίλη, η νοσταλγία μας για τα παιδικά μας χρόνια και την αθωότητα που συνδέεται με αυτό, είναι φυσικά μια ισχυρή δύναμη, μια ανάγκη, θα λέγαμε, που πρέπει να ικανοποιηθεί, άσχετα αν ο Αϊ-Βασίλης γίνεται εμπόρευμα-κατανάλωση, που σκοπό έχει την κάλυψη της ανάγκης.

Αφήστε τα παιδιά να περιμένουν, όπως χρόνια τώρα γίνεται, τον αγαθούλη χοντρούλη-ξανθούλη Αγίο τους από την Καισαρεία, ή το Ροβανιέμι ή όπου αλλού τοποθετούν τη γη των ονείρων τους, αυτό είναι το καλύτερο.

Και του χρόνου με υγεία, ειρήνη, ευτυχία και προκοπή σε όλους μας.

Η κοπή της πρωτοχρονιάτικής πίτας και ο ετήσιος χορός της Αδελφότητας Αθηνών

Την Παρασκευή, 6/2/04, στο εξοχικό κέντρο "ΠΙΝΔΟΣ" διοργάνωσε η Αδελφότητα Αθηνών τον ετήσιο χορό της, κόβοντας και την πρωτοχρονιάτικη πίτα. Η προσέλευση των Κερασοβιτών ήταν πολύ μεγάλη γεμίζοντας ασφηκτικά το κατάστημα, ξεπερνώντας τις προσδοκίες μας. Πόλο έλξης αποτέλεσε φυσικά και η παρουσία της κομπανίας του χωριανού μας Νίκου Φιλίππιδη (τον ευχαριστούμε θερμά) όπου έδωσε τη δυνατότητα σε όσους παρευρέθηκαν να διασκεδάσουν με τα «δικά μας» παραδοσιακά τραγούδια, ξεφεύγοντας από τις τετρημένες διασκεδάσεις της πόλης. Η βραδιά ξεκίνησε με το χορευτικό του χωριού μας καθοδηγούμενο από την Κα Βασιλική Τέλλη, χορεύοντας παραδοσιακούς και λαϊκούς χορούς. Στη συνέχεια η έκπληξη της βραδιάς ήταν η παρουσία του χορευτικού του Συλλόγου της Φραντζής από την Λαμία, όπου χόρεψαν δικά τους παραδοσιακά τραγούδια αλλάζοντας ευχάριστα τον τόνο της βραδιάς.

Ευχαριστούμε την Πρόεδρο του Συλλόγου Φραντζή και χωριανή μας Κα Μαργαρίτα Νάκου-Ζήκα και όλους τους Κερασοβίτες από τη Λαμία που μας τίμησαν με τη παρουσία τους.

Τον λόγο στη συνέχεια πήρε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Αδελφότητας Αθηνών Κος Γκούτσιος Βασίλειος και αφού ευχαρίστησε τους χωριανούς για την συμμετοχή τους στην εκδήλωση, προχώρησε στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας όπου και φέτος ήταν προσφορά της δικιάς μας Κας «Βέφας» Κοταδήμου. Το φλουρί φέτος «έπεσε» στον συνεταιρισμό κοινής χαρτονομής του χωριού μας και το παρέλαβε το μέλος του Δ.Σ. του συνεταιρισμού Κος Γαλάνης Νικόλαος.

Ολοκληρώθηκε με μεγάλη επιτυχία και η λαχειοφόρος αγορά. Ευχαριστούμε θερμά τους χωριανούς που με την οικονομική προσφορά τους αγοράστηκαν τα δώρα της λαχειοφόρου.

Τέλος τη σκυτάλη πήραν το γλέντι και ο χορός που κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωϊνές ώρες.

Και του χρόνου με υγεία.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αθηνών νιώθει την ανάγκη να ευχαριστήσει και δημόσια τον Ν. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ και την κομπανία του για την συμμετοχή τους στο χορό μας.

Ιωάννης Στρατσιάνης
μέλος του Δ.Σ.

Κορίτσια του χωριού μας χορεύοντας παραδοσιακούς χορούς

Γυναίκες του χορευτικού της Φραντζής με τοπικές ενδυμασίες

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Είναι δύσκολο να περιγράψουμε με λίγες λέξεις πως περάσαμε τις Απόκριες στο χωριό, αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά όσοι παρεβρέθησαν μαζί μας. Είναι γνωστό ότι για να πετύχει αυτή η εκδήλωση συνέβαλαν τόσο οι Αδελφότητες και ο Συνεταιρισμός, όσο και οι κάτοικοι του χωριού και οι φίλοι μας.

Η εκδήλωση άρχισε με το «άναμμα» των Κέδρων. Χαρά και κέφι έδωσαν τα όργανα, ο αγέραστος Ανδρέας με το κλαρίνο και την παρέα του. Το χορό γύρω από την φωτιά έσυρε πρώτος ο πρόεδρος της Αδελφότητας Ιωαννίνων μαζί με μια ομάδα καρναβάλια και με τη συμμετοχή πολλών συγχωριανών. Δυστυχώς όμως ο χορός έξω δεν κράτησε πολύ γιατί άρχισε να χιονίζει, παρ' όλα αυτά το θέαμα ήταν μοναδικό.

Συνεχίσαμε μετά στο μαγαζί της Αδελφότητας όπου και είχαμε πολύ καλή ετοιμασία προσφέροντας σε όλους αρχικά ένα αναψυκτικό και στη συνέχεια το καθιερωμένο ψητό κρέας, τις διαφημισμένες Κερασοβίτικες λαγγίτες και άφθονο κρασί. Το γλέντι άναψε για τα καλά, ενώ πρώτος έσυρε το χορό ο μεγαλύτερος σε ηλικία από τους παρευρισκόμενους, Παύλος Σαμαράς. Ακολούθησαν κι οι άλλοι ηλικιωμένοι που με το κέφι και τη ζωντάνια τους έδωσαν χαρά σε όλους μας και το γλέντι συνεχί-

στηκε μέχρι το πρωί.

Το «χάσκα» δεν το ξεχνάμε μας το θυμίζει άλλωστε η Ελένη Κοταδήμου σύζυγος Δημητρίου και όσοι είχαν τρόπο να το χάψουν έφαγαν και αυγά.

Ευχαριστούμε την Γλυκερία Παύλου Σαμαρά, την κόρη της Μπούλα και τη νύφη Ελένη Ν. Σαμαρά που έφτιαξαν τις λαγγίτες.

Ευχαριστούμε όλους όσους πήγαν και έκοψαν τα κέδρα, αναλυτικά τους: Εξάρχου Νικόλαο, Νάκο Παναγή, τον Κώστα Ευθυμίου, Γκουντούλη Δημήτρη, Κωτούλα Ανδρέα, Γιώργο Σαμαρά, Ηλία και Ζήκα Δημήτρη.

Ευχαριστούμε τον Νίκο Δημάκη και την οικογένειά του που βοήθησε στο σερβίρισμα και σε κάθε εξυπηρέτηση. Όλοι έμειναν ευχαριστημένοι, ανταλλάξαμε ευχές για καλή Σαρακοστή κι όλοι οι χωριανοί να είμαστε αγαπημένοι και ενωμένοι.

Και του χρόνου πάλι να είμαστε όλοι καλά και να μη ξεχνάμε το χωριό.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας Ιωαννίνων

ο Πρόεδρος
ΖΗΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ιωάννινα 25-02-2004

Το βραστό αυγό
την ώρα του
«χάσκα».

Καρναβάλια
χορεύουν μπροστά
στη φωτιά
της αποκριάς.

Κοπή των κέδρων
στο δάσος για την
μεγάλη αποκριάτικη
φωτιά.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στις 7 Φεβρουαρίου η Αδελφότητα Ιωαννίνων έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα της. Το νόμισμα πέτυχε η Σπυριδούλα Νάκου, σύζυγος Γεωργίου το ποσό του οποίου αντιστοιχούσε σε 50,00 ευρώ, σαν ελάχιστη προσφορά της Αδελφότητας στον τυχερό της χρονιάς μαζί με τις ευχές μας για οτι επιθυμεί.

Στην συνέχεια ακολούθησε γλέντι με τη δημοτική, Κερασοβίτικη μουσική με τα παιδιά απο Βούρμπανη μέχρι το πρωί. Είναι δύσκολο να περιγράψουμε πόσο ωραία περάσαμε, σίγουρα αυτή η βραδιά θα μας μείνει αξέχαστη. Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί όσους ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας, τα μέλη της Αδελφότητας που

δουλέψανε για την επιτυχημένη αυτή εκδήλωση, τους φίλους μας και ιδιαίτερα τους χωριανούς που έκαναν τόσα χιλιόμετρα, χειμώνας καιρός, για να παραβρεθούν στο γεγονός.

Ιωάννινα 08/02/2004

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Αδελφότητας Ιωαννίνων

Ο Πρόεδρος
ΖΗΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ο Γραμματέας
ΚΑΤΣΕΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Το ημερολόγιο, σύστημα μέτρησης χρόνου

Επιμ. Τάκη Σαμαρά

Χρόνια πολλά και ευλογημένα με 2004 ευχές. Με την ευκαιρία του καινούργιου χρόνου, αγαπητοί χωριανοί και φίλοι μας, κρίθηκε σκόπιμο και ωφέλιμο απο τον γράφοντα, να γραφούν λίγες γραμμές για να θυμηθούν όσοι γνωρίζουν, αλλά και να μάθουν εκείνοι που δεν γνωρίζουν για το σύστημα μέτρησης του χρόνου.

Το σύστημα αυτό είναι βασισμένο πάνω στην κίνηση των γνωστών μας αστερών, των πλανητών και παρουσιάζεται σχεδόν ταυτόχρονα με την εμφάνιση στην γη των συγκροτημένων κοινωνιών, και αυτό για να διευκολύνει την οργάνωση και τη λειτουργία της δημόσιας ζωής, αλλά και των λαρευτι-

κών εκδηλώσεων.

Η ιστορία αναφέρει πως το πρώτο πρακτικό ημερολόγιο του ανθρώπου ήταν αυτό της Αιγύπτου, που με βάση αυτό, οι Ρωμαίοι διαμόρφωσαν αργότερα το Ιουλιανό, το οποίο χρησιμοποίησαν στη Δυτική Ευρώπη για 1500 και πλέον χρόνια. Αργότερα διαπιστώθηκε οτι και αυτό δεν ήταν τέλειο, είχε αποκλίσεις, έτσι ακολούθησε το Γρηγοριανό ονομαζόμενο, απο το όνομα του Πάππα της Ρώμης το 1582. Το τελευταίο αυτό, έχει επικρατήσει σε ολόκληρο σχεδόν τον πλανήτη μας, γιατί έχει επιτύχει να εντάξει σε ένα ενιαίο σύστημα τις ημερομηνίες των διάφορων θρησκευτικών γιορτών και εκδηλώσεων οι

οποίες καθορίζονται με βάση τις φάσεις της Σελήνης, οι οποίες και πάλι καθορίζονται από την κίνηση του Ήλιου. Στο πέρασμα όμως του χρόνου, των αιώνων, οι διάφοροι λαοί, κυρίως οι κάπως προηγμένοι, προσδιόρισαν το χρόνο και τον ταξινόμησαν ημερολογιακά με βάση τους αστέρες, τον Ήλιο και την Σελήνη.

Ταπαλιά χρόνια το προνόμιο να έχουν γνώση των νόμων που διέπουν και κινούνται οι αστέρες και οι πλανήτες, και κατά συνέπεια να έχουν τη δυνατότητα να προσδιορίζουν το «χρόνο» είχαν μόνο οι λίγοι και σε αρκετές αρχαίες θρησκείες, η ευθύνη της παρακολούθησης της κίνησης του ημερολογίου είχε ανατεθεί αποκλειστικά στα λεγόμενα Ιερατεία. Να μην λησμονούμε, ότι τα πρώτα πανεπιστήμια ήταν θρησκευτικά, δηλαδή υπό την αιγίδα και προστασία των θρησκευτικών ηγετών. Να μην ξεχνούμε και πάλι το γεγονός, ότι το εορτολόγιο της εκκλησίας γίνεται από τις ανώτατες θρησκευτικές αρχές. Στην ορθόδοξη εκκλησία μας την ευθύνη έχει και φέρει το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης. Η εμφάνιση των ημερολογίων, συμπίπτει με την συγκρότηση των κοινωνιών που γνωρίζουμε ότι κύριο στοιχείο όπου τα συνδέει αυτά είναι η θρησκεία, γι' αυτό και ταυτίζονται χρονικά με κορυφαία θρησκευτικά γεγονότα, π.χ. το Γρηγοριανό με το έτος γέννησης του Χριστού μας (1μ.Χ), το Ισραηλινό με το υποτιθέμενο έτος της δημιουργίας του κόσμου (3.761 π.Χ), το Μουσουλμανικό με την Εγίρα (622μ.Χ) όταν δηλαδή ο Μωάμεθ, ο μέγας προφήτης του Ισλάμ, κατέφυγε από τη Μέκκα στη Μεδίνα, ή την γέννησή του (582 μ.Χ). Και αυτό το Ρωμαϊκό ημερολόγιο, είχε την θρησκευτική αρχή

(753 π.Χ. κτίση της Ρώμης) και αυτό, λόγω της «Θείκης» υπόστασης που είχε ο αυτοκράτορας της Ρώμης.

Από το 1582 και μετά, έχει επικρατήσει ανά τον κόσμο, την υφήλιο, το Γρηγοριανό, το δε χριστιανικό ημερολόγιο έχει επιβληθεί με την δύναμη των όπλων των μεγάλων (οικονομίας) ευρωπαϊκών δυνάμεων στις διάφορες άλλοτε κτίσεις των. Τις τελευταίες δεκαετίες γίνονται συζητήσεις και έχουν υποβληθεί και κάποιες προτάσεις για να αρθούν και διορθωθούν κάποια μειονεκτήματα του ημερολογίου που ακολουθούμε.

Μια και αναφερθήκαμε στα ημερολόγια, δηλαδή στο σύστημα μέτρησης του χρόνου, καλό θα είναι να γράψουμε πως η τότε κοσμοκρατορία των Ρωμαίων είναι «υπεύθυνη» για τις ονομασίες των μηνών. Άλλο βέβαια, αν στις λαογραφίες συναντάμε ονόματα των μηνών που απορρέουν από τη γλώσσα κάθε λαού π.χ. θεριστής, αλωνάρης, τρυγητής, παχνιστής, κ.τ.λ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ: Αντιστοιχεί στο μήνα Januarius του Ρωμαϊκού ημερολογίου και οφείλει την ονομασία του στο θεό Ιανό, προστάτη των αρχών και των εξόδων, αλλά συμβολίζει παράλληλα την παρέλευση της παλιάς εποχής και τον ερχομό της νέας, γιατί ο θεός αυτός ήταν διπλοπρόσωπος, κοίταζε πίσω αλλά και εμπρός, στο νέο, τα ήθελε και τα δύο, πολύ συμφεροντολόγος.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ: Αντιστοιχεί στο μήνα Februarius του Ρωμαϊκού ημερολογίου και οφείλει την ονομασία του στην τελετή που γίνονταν για την κάθαρση από τους Ρωμαίους.

ΜΑΡΤΙΟΣ: Αντιστοιχεί στο Ρωμαϊκό μήνα Martius και οφείλει την ονομασία του στον θεό Άρη που στα λατινικά ονομάζεται Mars.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ: Αντιστοιχεί στο Ρωμαϊκό μήνα Aprilis. Μια ισχυρή εκδοχή είναι ότι η ονομασία προέρχεται από το ρωμαϊκό ρήμα aperire, που σημαίνει «ανάγω» και συνδέεται με την άνθιση των φυτών που γίνεται την Άνοιξη εξ' ου και ο Απρίλης με τα λουλούδια.

ΜΑΪΟΣ: Αντιστοιχεί στο ρωμαϊκό μήνα Maius και οφείλει την ονομασία του στη θεά Μαία.

ΙΟΥΝΙΟΣ: Αντιστοιχεί στο ρωμαϊκό μήνα Junius και οφείλει την ονομασία του στη θεά Ήρα, λατινικά Juno.

ΙΟΥΛΙΟΣ: Αντιστοιχεί στο ρωμαϊκό μήνα Julius και οφείλει την ονομασία του στον αυτοκράτορα Ιούλιο Καίσαρα.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ: Αντιστοιχεί στο ρωμαϊκό μήνα Augustus και οφείλει την ονομασία του στον αυτοκράτορα Αύγουστο.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ: Αντιστοιχεί στον έβδομο μήνα του ρωμαϊκού ημερολογίου και η ονομασία του προέρχεται από το λατινικό αριθμό Septem, δηλ. επτά.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ: Αντιστοιχεί στον όγδοο μήνα του ρωμαϊκού ημερολογίου και η ονομασία του προέρχεται από τον λατινικό αριθμό octo, και αυτός από το ελληνικό οκτώ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ: Αντιστοιχεί στον ένατο μήνα του ρωμαϊκού ημερολογίου και η ονομασία του οφείλεται στον λατινικό αριθμό nono, εννέα.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ: Αντιστοιχεί στον δέκατο μήνα του ρωμαϊκού ημερολογίου και η ονομασία του οφείλεται στον λατινικό αριθμό decem, δέκα.

Τάκης Σαμαράς.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

*Στο λημέρι των ληστών αδερφών Κουμπαίων
στο Σμόλυγκα στις 17 Ιουλίου του 2003*

Επιμ. Τάκη Σαμαρά

Η τραγική κατάσταση των ανθρώπων που με το αίμα τους είχαν ελευθερώσει την Ελλάδα μας με την Εθνική παλληγιγενεσία της 25^{ης} Μαρτίου 1821, δημιούργησε πολλά περίπλοκα προβλήματα μετά την απελευθέρωση της. Μεγάλα τμήματα του εθνικού εδάφους, όπως η δική μας Ήπειρος, η Θεσσαλία, η Μακεδονία, τα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου πελάγους κ.α. που οι κάτοικοί τους αγωνίσθηκαν με το όπλο και την χατζάρα στο χέρι, έμειναν έξω από τα όρια του κράτους. Έτσι χιλιάδες αγωνιστές από τα υπόδουλα αυτά μέρη

έμειναν ξεκρέμαστοι στο έλεος της πείνας, της γύμνιας και της συμφοράς. Ο Γερμανός ιστορικός Μέντελσον - Μπαρτόλντυ υπολογίζει πως υπήρχαν γύρω στα 1833 πέντε χιλιάδες ένοπλοι αγωνιστές μέσα στη χώρα και ειδικότερα δύο χιλιάδες ένοπλοι Ρουμελιώτες, πεντακόσιοι Σουλιώτες, εξακόσιοι Ηπειρώτες - Θεσσαλοί, τριακόσιοι Μακεδόνες, οκτακόσιοι Κρητικοί και εξακόσιοι Αρβανίτες που ήταν «αναρμόδιοι εις γεωργίαν» και «άχρηστοι όλως εις σταθερόν αποικισμόν, ουδέν δε ήθελαν ν' ακούσωσι περί πειθαρχεί-

ας ασκήσεως, στολής και εξοπλισμού κατά τον ευρωπαϊκόν τρόπον».

Η αντιβασιλεία των χρόνων εκείνων (βαυαρών) αντί να παραχωρήσει γη στους αγωνιστές και να τους κάνει «νοικοκυραίους», όπως ονειρεύονταν ο στρατηγός Μακρυγιάννης σκόπευε να τους μεταβάλλει είτε «δουλοπάροικους» είτε σε «μισθοφόρους». Αλλά η τελευταία σκέψη έβρισκε αντίθετους τους βαβάρους στρατιωτικούς που αισθάνονταν αποστροφή στα ατίθασα σώματα των ατάκτων βετεράνων των αγώνων του Εικοσιένα. Ο Μακρυγιάννης αυτός ο σοφός άνθρωπος με το οξύτατο πολιτικό του κριτήριο μας δίνει μια έξοχη και επιγραμματική εικόνα των αρπακτικών αυτών της κοινωνικής ζωής της εποχής: «Αυτ' είναι αφεντάδες μας και μεις ειλωτές τους. Πήραν τα καλύτερα υποστατικά, τις καλύτερες θέσεις, τους σπιτότοπους, στα υπουργεία βαριούς μιστούς· δανείζουν τα χρήματά τους δύο και τρία τα εκατό το μήνα, παίρνουν υποθήκες σ' ένα χρόνο και λιγότερον, κάνει δέκα το παίρνει ένα· γινήκαν όλοι διοχτήτες. Κρίται εκείνοι αφεντάδες αυτείνοι· όπου να πάνε οι Έλληνες όλο ξυλιές τρώνε. Η φτώχεια άφηνε λίγο φταίξιμο να κάνει ο αγωνιστής χάψη. Άλλος επιζωγής άλλος κόψιμον με την τζελοτίνα... Γιόμωσαν οι χάψες του κράτους...»

Πάλι ο ίδιος ο Μακρυγιάννης πιο κάτω στα «απομνημονεύματα» προτείνει μια τίμια και νηφάλια λύση του αγροτικού προβλήματος.

«Να δώσετε εις τους απλούς πενήντα στρέμματα γής, όπου ναι μιλλιούνια και κάθονται χέρσα και απο πεντακόσια ως χίλια γρόσια, όπου ναι το τάλλαρον είκοσι ένα και μισό γρόσι...Μ' αυτόν τον τρόπον να γέννουν οι Έλληνες νοικοκυραίοι και θα πλουτίσει και το ταμείο...»

Τα λόγια αυτά του γενναίου αυτού

στρατηγού δεν εισακούστηκαν και οι τότε Κυβερνήσεις αντέταξαν το ξεπούλημα της γης στους τσιφλικάδες, που αποτελούσαν πραγματική μάστιγα για την εθνική γή.

«Οι πλειότεροι των ολιγαρχικών - γράφει ο Σπηλιάδης - εφαντάσθη σαν να συστησώσι τιμαριωτισμόν εις την Ελλάδα, αντικαθιστώντες τους Τούρκους τοπάρχους... Ήθελον λοιπόν δια των όπλων να διευθύνουν στρατιωτικώς τας επαρχίας των και κυριαρχούν δια των όπλων, αρπάζοντες τα δημόσια έσοδα και εξασκούντες την πολιτικήν εξουσίαν».

Έγινε μια μικρή αναφορά στο κλίμα εκείνο της μεταελευθερωτικής περιόδου για να γίνουν πιο κατανοητοί οι λόγοι που εξανάγκασαν τους χιλιάδες αυτούς αγωνιστές του 1821, που δεν είχαν «που την κεφαλήν κλίνει» να συνεχίσουν τον αγώνα τους ενάντια των Τούρκων στα τμήματα εκείνα του εθνικού εδάφους που δεν ελευθερώθηκαν, αφενός μεν για την απελευθέρωση και των υπόδουλων αυτών τμημάτων - περιοχών και αφετέρου για την συντήρηση αυτών των άτακτων κλεφτοαρχατολών.

Η Τουρκική κυβέρνηση, μετά την σύσταση και ανεξαρτησία του Ελληνικού κράτους το 1827, τους κλέφτες - αρματολούς αυτούς που συνέχιζαν ακόμη τη δράση τους στα υπόδουλα ελληνικά τμήματα, τους αποκάλεσε ΛΗΣΤΕΣ και την χρονική αυτή περίοδο ληστοκρατία. Αυτή η ληστοκρατία και τα προβλήματα που δημιούργησε καλύπτει χρονικά τα πρώτα πενήντα (50) χρόνια του ελεύθερου εθνικού μας βίου, με τις προεκτάσεις των μέχρι τις δύο - τρεις πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα μας, (1900-1930) τις δεκαετίες αυτές της ανατολής του 20^{ου} αιώνα πρότερον αυτών δρούσαν στην Ήπειρο - Θεσσαλία, στα μέρη μας, οι «ληστές» Νταβε-

λαίοι που ήταν Μακεδόνες, οι Ρεντζαίοι, οι αδερφοί Κουμπαίοι (Τάκης και Κώστας) κ.α.

Η ελληνική ηπειρωτική ύπαιθρος μαστίζονταν άγρια και σκληρά από τους ληστές γιατί γειτόνευε με την Αλβανία που τους χρησίμευε σαν καταφύγιο, σε περιπτώσεις κινδύνου από τα αποσπάσματα της χωροφυλακής που τους καταδίωκαν.

Γίνεται όμως η διευκρίνηση πως οι λεγόμενοι αυτοί «ληστές» λήστευαν τόσο τους Τούρκους Μπέηδες και αγάδες, όσο και τους Έλληνες πλούχοντες και πλούσιους τσιφλικάδες ή ξενιτεμένους εμπόρους Έλληνες, κυρίως όμως τα πλούσια χωριά του Ζαγορίου. Πολλά από τα πράγματα της αρπαγής ή της εξαγοράς προσώπων (κοσμήματα, χρήματα, στολίδια), τα μοίραζαν στους υπόδουλους φτωχούς Έλληνες και πάντρευαν φτωχές κόρες, δηλαδή κάνανε αγαθοεργίες και γι' αυτό έχαιραν εκτίμησης, αγάπης και προστασίας από τον αγροτικό πληθυσμό της υπαίθρου χώρας, όπως και από τον κτηνοτροφικό, των βοσκών του Σμόλυγκα, της Σαμαρίνας κ.τ.λ.

Το καλοκαίρι του 2002 στο χωριό μας σε γενομένη συζήτηση μεταξύ των τριών αντρών, Κώστα Γκουγκέτα, Τηλέμαχου Ζήκα και του γραφόντος, για την τοπική μας ιστορία, ο Τηλέμαχος μας διηγήθηκε πως ψηλά στον Σμόλυγκα, υπάρχει η σπηλιά (λημέρι) των ληστών ΚΟΥΜΠΑΙΩΝ. Την σπηλιά αυτή, την γνώριζε από παιδί, πρό 30-40 ετών, όταν βοσκούσε τα πρόβατα τους εκεί, δηλαδή προτού φύγει για την Γερμανία σαν μετανάστης. Ήταν στη βάση του μεγάλου βράχου που είναι απέναντι από τις στάνες των Ζηκαίων. Είχε μικρή είσοδο, που καλύπτονταν μπροστά από μικρό ανάχωμα, σαν πρόχειρο χαράκωμα σε περίπτωση άμυνας ενάντια στα αποσπάσματα της χωροφυλακής, βάθος μικρό, 6-7 μέτρων και πλά-

τος 3-4 μέτρων. Μάλιστα τα χρόνια εκείνα, σώζονταν ακόμη απομεινάρια από καυσόξυλα, στάχτες και κουρέλια από κάπες. Στο άκουσμα αυτού του λημέρι, των ληστών του Σμόλυγκα μας, αυτού του ιστορικού ντοκουμέντου, σκηρτισε μέσα μου το ερωτικό δαιμόνιο, η μεγάλη μου επιθυμία να πάω προσωπικά να ειδώ και να εξερευνήσω από κοντά τη σπηλιά αυτή, το λημέρι των ληστών των Κουμπαίων, που φυσικά ήταν και το λημέρι των παλιών κλεφτοαρματολών της Πίνδου και του Σμόλυγκα των αγώνων του 1821 και μέχρι της απελευθέρωσης της Ηπείρου το 1913. Το καλοκαίρι εκείνο δεν έγινε κατορθωτό να ανεβούμε στο Σμόλυγκα. Αυτό που δεν έγινε τη χρονιά αυτή του 2002, πραγματοποιήθηκε στις 17 Ιουλίου του 2003, γιορτή της Αγίας Μαρίας. Πρωί-πρωί όρθον βαθέως, ξεκινήσαμε η τριάδα που σας ανέφερα για την ανάβαση στο Σμόλυγκα, στο λημέρι των αδερφών Τάκη - Κώστα Κουμπαίων. Η τριαδική παρέα, έφτασε στο Ντίσινο, εκεί συναντάει τον αγελαδοτρόφο χωριανό μας Λάζαρο Νάκο και από εκεί και πάνω συνεχίζει με τους δύο μόνο συνοδοιπόρους, Τηλέμαχο Ζήκα, οδηγό και τον γράφοντα. Ο μπάρμπα Κώστας Γκουγκέτας έμεινε εκεί, να μας περιμένει στην επιστροφή, γιατί δεν τον «σήκωνε παραπάνω το υψόμετρο (καρδιά-πίεση). Βαδίζοντας αργά, αλλά σταθερά, στις 10 π.μ. φτάσαμε στις στάνες των Ζηκαίων έχοντας απέναντι και μπροστά μας, τον τεράστιο και μεγαλοπρεπή γκρίζο βράχο με λίγα πεύκα-ρόμπολα και μια συστάδα από οξυές να καλύπτουν το αριστερό μέρος του, ενώ από το δεξιό μετροημένα λίγα πεύκα, και με το ρυάκι να κυλάει τα πεντακάθαρα παγωμένα κρυστάλλινα κρύα νερά του. Το χορτάρι στα λειβάδια τριγύρω, πυκνό και ψηλό, περίπου 70-80 εκατοστά του μέτρου, «παρθένο», άγγιχτο ακόμη, δεν υπήρχαν κοπάδια αιγοπρο-

βάτων για βοσκή, μόνο δύο και αυτά ψηλά στη Δρακολίμνη. Τα ανθισμένα λουλούδια, σεντόνι Μαγιάτικο, δεν χόρταιναν τα μάτια μας να χαζεύουν και να χαίρονται. Ξαπλώσαμε μέσα στα χόρτα και τα λουλούδια για να ξεκουραστούμε και να απολαύσουμε την όμορφη και λουλουδιασμένη γύρω φύση μας, το ξέγνοιασμα απο εκεί ψηλά, των 2.200 μέτρων, της γύρω περιοχής του χωριού μας, και του πανέμορφου χωριού μας, που μόλις διακρίνονταν κάτω στο βάθος σαν μια μικρή κουκίτσα, ενώ η πανύψηλή κορυφή του Σμόλυγκα, απο πάνω μας, έμοιαζε σαν ημίθεος της αρχαιότητας. Το πρωινό, καθαρό και δροσερό Σμολυγκίσιο αγιάζι μας ανάγκασε να αφήσουμε τις μικρές αυτές φυσικές απολαύσεις και να αρχίσουμε να ψάχνουμε τον τεράστιο βράχο που υψώνονταν επιβλητικά μπροστά μας, για να ανακαλύψουμε - βρούμε την σπηλιά (λημέρι) των κλεφταρματολών και ληστών της Πίνδου - Σμόλυγκα. Ο χρόνος που κύλισε, τόσα χρόνια έχει αλλάξει, μεταμορφώσει τα πάντα. Όλα έχουν μεταμορφωθεί εκεί τριγύρω. Οι μικρές οξυές έχουν καλύψει μεγάλο μέρος κυρίως απο αριστερά. Εκεί που υποτίθεται οτι ήταν η είσοδος στο λημέρι, η σπηλιά, στη βάση του τεράστιου γκριζόμαυρου βράχου, τώρα έχουν φυτρώσει δέντρα και η είσοδος καλύπτεται απο τεράστιο όγκο αμμοχάλικου που έχει κυλίσει, στα χρόνια που πέρασαν, απο ψηλά τον βράχο, όπως φαίνεται και στη σχετική φωτό. Χρειάζονται εργαλεία για την μετακίνηση του μεγάλου αυτού μπαζώματος ώστε να αποκαλυφθεί το λημέρι.

Η απογοήτευσή μας ήταν φανερή, αλλά απο την άλλη άποψη, η ανάβαση αυτή στο Σμόλυγκα, που έγινε για τον γράφοντα μετά απο 20-25 χρόνια, μιας άλλης ανάβασης που έγινε απο τη θέση Ριζό, μας χαροποίησε πάρα πολύ. Απο-

λαύσαμε και για άλλη μια φορά την ομορφιά και την οραιότητα του θρυλικού μας Σμόλυγκα.

Κολατσίσαμε στο ρυάκι με τα κρουστάλλινα, παγωμένα, κρύα νερά, κάτω απο την ξηρολίμνη και πήραμε το δρόμο της επιστροφής για το χωριό μας, παίρνοντας ανάμεσα απο τα πανύψηλα πεύκα του Σμόλυγκα, απολαμβάνοντας το απαλό και δροσερό θρόισμα του Σμολυγκίσιου αγέρα και την μυρωδιά των πεύκων και των λουλουδιών του βουνού. Πορεία επιστροφής 3 ώρες και κάτι.

Ευχαρίστησα και για μια άλλη φορά τον Πανάγαθο Θεό μας που με αξίωσε να ανέβω για τρίτη φορά στον μυθικό μας γερο-Σμόλυγκα. Η πρώτη στην κορυφή το 1956, 6 Αυγούστου με τα παιδιά - κορίτσια του «Σπίτι του παιδιού».

Για την ιστορία αναφέρεται πως οι αδερφοί Κουμπαίοι είναι εκείνοι που παραμονές βουλευτικών εκλογών το 1928, έπιασαν λίγο έξω απο τα Γιάννενα, δύο πολιτευτές του Κόμματος Καφαντάρη, τον Αλέξανδρο Μυλωνά και τον Αλέξανδρο Μελά, ζητώντας σαν λύτρα εξαγοράς απο την κυβέρνηση 5.200.000 δραχμές, τεράστιο ποσό για την εποχή εκείνη, που έφερε σε πολύ δύσκολη θέση τον τότε Πρωθυπουργό Ελ. Βενιζέλο, γιατί η αντιπολίτευση τον κατηγορήσε οτι αυτός εκίνησε τους ληστές στην πράξη αυτή, προκειμένου να αποδυναμωθεί το κόμμα του Καφαντάρη. Εξαιτίας του γεγονότος αυτού, δηλ. της σύλληψης των δύο πολιτευτών, ο Βενιζέλος προεκλογικά υποσχέθηκε την εξάλειψη της ληστείας στην Ελλάδα σε περίπτωση επανεκλογής του. Πράγματι, πρὸς τιμὴν του, τήρησε την υπόσχεσή του, χάρις στις μεγάλες προσπάθειες που κατέβαλε.

Ο γκροϊζόμαυρος Σμολινγκίσιος βράχος
στη θέση Στρούγγες Ζηκιάων.
(17/07/2003)

Λιβάδεια ψηλά στο Σμόλινγκα.
(17/07/2003)

Αγέλη βοδιών του Λάζαρου Νάκου
στο Ντίσινο με τον γραφόντα.
(17/07/2003)

Εδώ που υπάρχει το δέντρο και μπροστά
αμμοχάλικο, ήταν η είσοδος στο λημέρι
των Κοιμπαίων ληστών. (17/07/2003)

Τηλ. Ζήκας, στο λιβάδι του Ντίσινου.
(17/07/2003)

Τρεις χωριανοί απο αριστερά:
Τηλ. Ζήκας, Λαζ. Νάκος και ο γραφόν
στη θέση Ντίσινο. (17/07/2003)

Τα αδέρφια μας της διασποράς, μας στέλνουν ποιήματα.

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, με χαρά μεγάλη το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας και η σύνταξη του περιοδικού μας, φιλοξενεί σήμερα στις σελίδες του, ένα ποίημα, απο τα τρία (3) που μας έχει στείλει, τ' άλλα δύο στις επόμενες εκδόσεις, ο πολύ αγαπητός μας Κιρασοβίτης της διασποράς, Παναγιά (Κουτσουφλιανή) Καλαμπάκας, Κώστας Γ. ΖΟΥΚΑΣ. Είναι και αυτός γόνος της μεγάλης φάρας (σόϊ) των Ζουκαίων του χωριού μας. Ένας κλώνος απο αυτούς έχει φύγει απο το χωριό μας επί Τουρκοκρατίας και έχει εγκατασταθεί μόνιμα στην Κουτσουφλιανή (Παναγιά) Καλαμπάκας, όπου προόδεψε και πρόκοψε, όπως και γενικά όλοι οι Κιρασοβίτες, όπου και αν βρίσκονται, είτε στην πατρίδα μας, είτε στην μακρινή ξενιτιά, στο εξωτερικό. Πάντα ξεχωρίζουν, είναι δακτυλοδεικτούμενοι. Στην Παναγιά Καλαμπάκας, ρίζωσε για τα καλά ο κλώνος αυτός των Ζουκαίων, έβγαλε και βγάζει πολύ αξιόλογους ανθρώπους, γιατρούς, τραγουδιστές, στιχουργούς, ξακουστούς τεχνίτες (Κουδαραίους) της πέτρας, του λιθαριού κ.α.

Δεν ξέχασαν και ούτε λησμόνησαν ποτέ την Κιρασοβίτικη καταγωγή τους, των αετών και σταυραετών του Σμόλυγκα της Πίνδου, για την οποία, παντού και πάντοτε βροντοφωνάζουν και υπερηφανεύονται με καμάρι και λεβεντιά.

- Είμαστε και εμείς κομμάτι απο τη

σάρκα σας, το κορμί σας, το ίδιο αίμα τρέχει και στις δικές μας φλέβες, είμαστε Κιρασοβίτες!..

- Αυτά τα λόγια, αυτές τις λέξεις μου τόνισε απο την πρώτη στιγμή που γνωριστήκαμε, μόνο τηλεφωνικά, ο πολύ αγαπητός χωριανός μας, Κώστας Γ. Ζούκας, Τραγουδιστής - Στιχουργός. Ανυπομονώ μόνο, πότε θα έρθει, και εύχομαι ολόψυχα να είναι πολύ σύντομα, η ώρα η καλή, να γνωριστούμε και προσωπικά, απο κοντά, όπως έγινε η γνωριμία και με τους άλλους Κιρασοβίτες της διασποράς, τους Βαλλάδες, τους Μπεκαίους, τους Τσαγιανναίους, τους Πούλιους, τους Κυριτσαίους κ.α.

Με την ευκαιρία τούτη εδώ, και με ξεχωριστή χαρά, φέρνω σε γνώση όλων των χωριανών μας, ότι ένας ακόμη κλώνος των Ζουκαίων, πολέμησε και στο Μεσολόγγι στον αγώνα της Εθνικής Παλληγγενεσίας.

Αυτοί οι «αρματωλοί - κλέφτες» ήταν τ' αδέρφια Γιουσάκης και Κώστας Ζούκας, που φεύγοντας απο το χωριό μας, εγκαταστάθηκαν στο Σούλι, όπως οι Μπεκαίοι, οι Βασαίοι ένεκα των προνομίων που απέκτησε απο τους Τούρκους.

Το 1826 τους βρίσκουμε να πολεμούν στο πολιορκούμενο Μεσολόγγι, με το σώμα των Σουλιωτών, όπου και έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι. Ο Γιώργος, γιός του Γιουσάκη ή Γιάννη έγινε και ήρωας. Περισσότερα σε άλλο σημείωμα.

ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Στην Ήπειρο, στα Γιάννινα,
και στα Ζαχοροχώρια,
στην Κόνιτσα, Κεράσοβο,
βγέναν καλά μαστόρια.

Χτίζαν τα σπίτια στα χωριά,
στους ποταμούς γιοφύρια,
χτίζαν αριστουργήματα,
έργα με φαντασία.

Την πέτρα τη διαλέγανε,
την χτίζανε με χάρη,
ο κόσμος, τον τοίχο βλέπανε,
και λέγανε χαλάλι.

Τα σπίτια μοιάζανε ζωγραφιά,
στους τοίχους κρεμασμένα,
σήμερα ο κόσμος έφυγε,
πήγαν μακριά στα ξένα.

Απ' της Ηλείρου τα χωριά,
βγέναν καλά μαστόρια,
την πέτρα πελεκούσανε,
με τα γερά τους χέρια.

Αν πάς μεσ' το Κεράσοβο,
σ' αυτό τ' αρχοντοχώρι,
απ' όλα τα χρόνια δούλευαν,
μεσ' τα χωριά μαστόροι.

Όλοι αυτοί οι θησαυροί,
και τα παλιά τα σπίτια,
αυτά θα ζούν για πάντα όρθια,
όπως τα παραμύθια.

Φεύγουν στα ξένα για δουλειά,
σπίτια να βρουν να χτίσουν,
τα καλοκαίρια πήγαιναν μακριά,
είχαν φαμίλιες να ζήσουν.

Χτίζαν τα σπίτια πέτρινα,
με τα γερά τους χέρια,
τα βράδια που σταμάταγαν,
γλεντούσαν με τραγούδια.

Την κάθε πέτρα πο' χτίζαν,
την πότιζαν ιδρώτα,
σ' εκείνους που δουλεύανε,
περνούσαν ζωή και κότα.

Όλοι οι πρωτομάστοροι,
την πέτρα μελητούσαν,
με το σφυρί, με το σουβλί,
μ' ακρίβεια πελεκούσαν.

Δείχναν τα σπίτια αρχοντιά,
με πέτρινα αγκωνάρια,
την πέτρα την κουβάλαγαν,
οι νέοι με τα μουλάρια.

Τα βράδια που σχολάγανε,
καθόνταν για να φάνε,
τρώγαν και πίναν σιγά-σιγά,
και άκουγες να τραγουδάνε.

Κεράσοβο περήφανο,
χωριό μέσα στη φύση,
κάτω απο το Σμόλυγκα,
εκεί πρέπει κανείς να ζήσει.

Παναγιά Καλαμπάκας
Κώστας Γ. Ζούκας
Τραγουδιστής - Στιχουργός
Τηλ.: 24320-71601

Οι ομογενείς Κιρασοβίτες της Αποδημιάς (Αυστραλίας) μας στέλνουν ποιήματα.

Συνέχεια απο προηγούμενο. Γράφει η Θωμαΐδα Ν. Καλυβά

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ

Πατέρα όταν κράζουμε,
ξέρουμε τι σημαίνει;
ή μόνο απο σηνήθεια τη λέξη αυτή
ο καθέννας μας προφέρει;

Πατέρα όταν κράζουμε,
ζητούμε κάποιο χέρι γερό και δυνατό
για να μας συνεφέρει, για να μας
δώσει δύναμη, να μας ορθοποδήσει,
μέσα στη δύσκολη ζωή,
γερά να μας κρατήσει.

Πατέρα λέξη άγια, όχι συνηθισμένη,
κι' απο τα βάθη της ψυχής,
βαθειά είναι βγαλμένη.

Βγαλμένη απο αισθήματα,
κι απο καρδιά μεγάλη,
τόσα πολλά που πέρασε,
σ' αυτή τη βιοπάλη.

Κάτι μου εσυνέβηκε,
σε λάθος είχα πέσει,
κ' ήθελα φίλο έμπιστο,
για να με συμπονέσει.

Ετρεξα στον πατέρα μου,
του είπα την αλήθεια,
του μίλησα δειλά-δειλά,
με φοβισμένα στήθια.

Εκείνος με αγκάλιασε,
με όλη τη στοργή του,
κι αμέσως μου εχάρισε,
την άγια συμβουλή του.

Αν ο πατέρας είναι μικρός,
θα θέλει παιχνιδάκια,
θα θέλει γλύκα και αγκαλιές,
και όμορφα λογάκια.

Αν είναι όμως άνθρωπος,
που πιάνει τα σαράντα,
έχει μπει μεσ' τη ζωή,
και ξέρει πια τα πάντα.

Θα θέλει λίγο σεβασμό,
ν' ακούγεται η φωνή του,
και μάλιστα να είναι σεβαστή,
η γνώμη η δική του.

Αν είναι στα εξήντα πια,
πολλά θα 'χει περάσει,
φορτούνες, κούραση πολλή,
μέχρι εδώ να φτάσει.

Μα εκείνος που 'νε σεβαστός,
είναι ο γέρο - Άντρας,
που τώρα θα του άξιζε,
σίγουρα Ανδριάντας.

Ναι 'κείνος που μεγάλωσε,
όλα τα παιδιά του,
με όλη την αγάπη του,
κι όλη την καρδιά του.

Εδωσε ανθρώπους σωπούς,
σ' αυτή την κοινωνία,
να βλέπει και να χέρεται,
τώρα στα γηρατεία.

ΣΕΛΙΔΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

Οι Γιατροί μας γράφουν

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, με χαρά μεγάλη φιλοξενούμε σήμερα ένα άρθρο του αγαπητού συγχωριανού μας και εκλεκτού μέλους της Αδελφότητάς μας Κου Βασίλη Δημήτρη Πασιά, οδοντιάτρου, με τίτλο «Υγεία και Δόντια».

Η αρχή έχει γίνει περιμένουμε και άλλες εργασίες - άρθρα απο όλους τους επιστήμονες και φοιτητές του χωριού μας, κάθε ειδικότητας. Η σύνταξη χαιρέται ιδιαίτερα όταν βλέπει πως υπάρχει προθυμία και ανταπόκριση απο τους νέους επιστήμονες και μορφωμένους του χωριού μας. Δόξα τω Θεώ έχουμε πάρα πολλούς. Για όλους υπάρχει χώρος στο περιοδικό μας.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΟΝΤΙΑ

(Α Μέρος)

Είναι σε όλους γνωστό ότι μέσα στο στόμα κατοικούν μόνιμα δισεκατομμύρια μικρόβια τα οποία αρχίζουν να εμφανίζονται απο την πρώτη στιγμή της γέννησης. Το σύνολο των μικροβίων αυτών ζούν σε ισορροπία μεταξύ τους και αποτελούν την μικροβιακή χλωρίδα του στόματος.

Μερικές φορές όμως τα μικρόβια αυτά ευθύνονται για την εμφάνιση νοσημάτων όπως είναι:

- Η Τερηδόνα (νόσος που καταστρέφει τα δόντια)
- Η Ουλίτιδα (φλεγμονή των ούλων)
- Η Περιοδοντίτιδα (φλεγμονή των ιστών που στηρίζουν τα δόντια).

Τα νοσήματα αυτά εκτός των άλλων καταστάσεων (όπως πόνο, αποστήματα, αιμορραγίες, κακοσμία) έχουν επιπτώσεις και στην γενική υγεία.

Τελευταίες μελέτες αναφέρουν ότι οι περιοδοντικοί ασθενείς έχουν:

- μεγαλύτερη πιθανότητα να εμφανίσουν καρδιακά νοσήματα
- αυξημένο κίνδυνο εγκεφαλικών επεισοδίων
- μεγαλύτερη δυσκολία ρύθμισης του σακχάρου.

Όλα τα παραπάνω μπορούν να συμβούν όταν παραμελείται η στοματική υγιεινή, όταν δηλ. δεν γίνεται σωστός καθαρισμός των δοντιών.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ

(Β Μέρος)

Ο σωστός καθαρισμός των δοντιών πρέπει να γίνεται ως εξής:

1ο ΒΗΜΑ: Βούρτσισμα των δοντιών πολύ καλά μετά απο κάθε γεύμα (τουλάχιστον δύο φορές)

- Τοποθετείται η οδοντόβουρτσα σε γωνία 45° εκεί όπου η γραμμή των ούλων συναντά τα δόντια.

- Με απαλές κινήσεις δονείται η οδοντόβουρτσα μπρός και πίσω χωρίς όμως να μετακινηθεί, ενώ μετά μετακινείται προς τις κορυφές των δοντιών.

- Τέλος αφού επαναληφθεί η διαδικασία σε όλα τα δόντια βουρτσίζεται η γλώσσα για την απομάκρυνση βακτηριδίων που προκαλούν κακοσμία.

2ο ΒΗΜΑ: Χρησιμοποίηση οδοντικού νήματος ή στοματικού διαλύματος (σύμφωνα με τις οδηγίες του γιατρού).

3ο ΒΗΜΑ: Τακτικές επισκέψεις στον οδοντίατρο για check-up.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Για την πρόληψη των ανεπιθύμητων συνεπειών πρέπει να γνωρίζουμε και να εφαρμόζουμε τα εξής:

- Καθημερινός καθαρισμός πρωί-βράδυ
- Αλλαγή οδοντόβουρτσας κάθε 3 μήνες
- Σωστή διατροφή

- Επίσκεψη στον οδοντίατρο τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο.

ΠΑΙΔΙ & ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Η στοματική υγεία των παιδιών είναι το ίδιο σημαντική με την στοματική υγεία των ενηλίκων. Παρ' όλα αυτά οι γονείς συνήθως δεν δίνουν ιδιαίτερη προσοχή με αποτέλεσμα 8 στα 10 παιδιά να πάσχουν απο τερηδόνα (στην Ελλάδα). Θα πρέπει λοιπόν να γίνει γνωστό ότι η τερηδόνα μπορεί να εμφανιστεί απο την βρεφική ακόμη ηλικία στα νεογιλά δόντια.

Τα νεογιλά δόντια (παιδικά) είναι αυτά που εξασφαλίζουν την **μάσηση, ομιλία,** συμβάλουν στην σωστή ανάπτυξη των γνάθων και τέλος καθοδηγούν την ανατομή των μόνιμων δοντιών. Προβλήματα σε αυτά τα δόντια επηρεάζουν την υγεία των μόνιμων δοντιών αλλά και την γενικότερη υγεία του παι-

διού.

Παιδιά λοιπόν με τερηδόνα και αποστήματα παρουσιάζουν συνήθως μικρότερο βάρος απο το φυσιολογικό, γεγονός που επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξή τους.

Συνεπώς η πρώτη επίσκεψη στον οδοντίατρο πρέπει να γίνεται απο την βρεφική ακόμα ηλικία. Ο οδοντίατρος σε αυτή την επίσκεψη θα εξετάσει τα δόντια του βρέφους ή του παιδιού και θα δώσει στους γονείς σημαντικές πληροφορίες καθώς και οδηγίες για την φροντίδα των νεογιλών δοντιών.

Σε αυτή την πρώτη επίσκεψη το παιδί θα πρέπει να έχει προετοιμαστεί απο τους γονείς κατάλληλα ώστε να συνεργαστεί και με την βοήθεια του οδοντίατρο να είναι μια «ευχάριστη εμπειρία» που θα το ακολουθεί για όλη του τη ζωή.

Η ζωή του χωριού τα παλιότερα χρόνια και η ζωή της Αθήνας

Γράφει η Δέσποινα Νάκου - Σαράγκουλου

Η ζωή του χωριού τα παλιότερα χρόνια ήταν πολύ διαφορετική απ' ότι είναι σήμερα. Ήταν βέβαια σκληρή, είχε δυσκολίες, είχε στερήσεις, αλλά ήταν απλή και πολύ όμορφη. Το χωριό ήταν γεμάτο κόσμο και οι άνθρωποι ήταν αγαπημένοι και μονιασμένοι. Δούλευαν σαν μέλισσες, είχαν όλοι τον ίδιο σκοπό, τα ίδια πράγματα, τα ίδια όνειρα. Κανένας δεν ζήλευε και φθονούσε τον άλλο για κάτι ανώτερο, αφού δεν υπήρχε. Στο χωριό παλιά ζούσαν και δύο και τρεις οικογένειες μαζί. Η ζωή όμως άλλαξε, ήρθαν στην Αθήνα, σπούδασαν τα παιδιά τους απο τον κόπο και το στέρημά τους.

Τώρα όμως διαβάστε και μια αληθινή ιστορία ενός γέρου του χωριού.

Μια μέρα ήμουνα στο σπίτι του Νίκου

Σπ. Γαλάνη και μου' δωσε η Μαρίκα, η γυναίκα του, ένα κείμενο που της το είχε δώσει η Μόρφω Παπαγεωργίου απο τα Γρεβενά που και αυτή το είχε απο τον άντρα της. Έχει πολύ ενδιαφέρον και είναι γραμμένο σαν ποίημα και έχει τίτλο:

ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ

*Στου γηροκομείου την αυλή,
πάνω σ'ένα παγκάκι κάθεται
ολομόναχο θλιμμένο γεροντάκι,
σκέπτεται πόσα έκανε,
όλα αυτά τα χρόνια
και βλέπει πως κατάντησε
σε τέτοια καταφρόνια.*

-----
*Ευτυχισμένα ζούσανε,
αυτός και η φαμιλιά του,*

αυτός και η γυναίκα του,
τα τρία τα παιδιά του,
γι' αυτό και τα μορφώσανε
απ' το υστέρημά τους,
καμάρωναν που γίνανε
σπουδαία τα παιδιά τους.

Κάνε κουράγιο Αγγελική,
μέχρι να μεγαλώσουν,
γιατί είναι απ' τα καλά παιδιά,
θα μας τ' ανταποδώσουν.
Τα δυο παιδιά σπούδασαν
στην Αμερική,
έκαναν οικογένεια
και έμειναν εκεί.

Απο τη στενοχώρια της,
πόσο μεγάλος πόνος,
πέθανε η Αγγελική
και έμεινε ο γέρος μόνος.
Ζήτησε με τ' αγόρια του
να πάει ο καημένος,
θυμάται τι του γράψανε
κι είναι φαρμακωμένος.

Γέρο, πολλά μας έκανες,
και σε ευχαριστούμε,
μα είναι δύσκολο εδώ
με γέροντες να ζούμε.

Και ο γέρος τους απάντησε,
να' χετε την ευχή μου,
εγώ θα βρώ μια γωνιά
στο άλλο το παιδί μου.
Μα όταν το ανάφερε
στη κόρη του μια μέρα,
εκείνη του απάντησε
δεν γίνεται πατέρα.

Σπίτι μεγάλο έχουμε,
η κόρη καμάρωνε,
μα όσα μέτρα μείνανε,
το κάναμε σαλόνι,
αλλά ο γέρος λαχταρά,
να' ναι με τα παιδιά του,
να έχει τα εγγόνια του
πάνω στα γόνατά του.

Αυτή η σκέψη η γλυκιά,
το γέρο αποκοιμίζει,
στου γηροκομείου την ερημιά,
μόνος στριφογυρίζει,
κι έτσι αποκοιμήθηκε
με πρόσωπο θλιμμένο,
την άλλη μέρα το πρωί,
τον βρήκαν πεθαμένο.

Ένα στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

Πέθανε το καλοκαίρι που μας πέρασε (2003) στη Καλαμπάκα Τρικάλων ο χωριανός μας Χριστόφορος Γεωργίου Γελαδάρης, ετών 78, όπου και έγινε η κηδεία του.

Ο μακαρίτης ήταν γιός πολυμελούς Κιρασοβίτικης οικογένειας του Γιώργου Γελαδάρη (Κοπατσιάρη), βοσκός αιγοπροβάτων του χωριού μας. Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε στο χωριό μας βοηθώντας τον πατέρα του και γενικά την οικογένειά του. Τον Αύγουστο του 1947, με την κατάληψη του

χωριού μας απο τον «Δημοκρατικό στρατό» του Κ.Κ.Ε., επιστρατεύθηκε βιαίως και μετά την κατάρρευση του Γράμμου το 1949, βρέθηκε στην Πολωνία μαζί με πολλούς άλλους πατριώτες μας. Εκεί στο βορρά της Ευρώπης παντρεύτηκε με Ελληνίδα και απόκτησαν εξαιρετική οικογένεια.

Μετά την μεταπολίτευση το 1974, επέστρεψε στην πατρίδα μας Ελλάδα, αλλά εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Καλαμπάκα, στο σόϊ της γυναίκας του. Επισκέπτονταν όμως και το χωριό μας, και το

πατρικό τους σπίτι. Το αγαπούσε το χωριό μας πολύ, γιατί εκεί πρωτοείδε το φώς, την ημέρα, γνώρισε το πυχτό σκοτάδι και τα ασπροπελέκια της φύσης, νέο και γερό παλληκάρι στο σελάγιασμα των κοπαδιών και στα άγρια γαυγίσματα των τσοπανόσκυλων τους.

Υπήρξε αγαπημένος σύζυγος, στοργικός και προστατευτικός πατέρας. Η αγαθούλα του ψυχούλα ν' αναπαύεται σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε στην Αμερική τον Δεκέμβριο μήνα του 2003, ο χωριανός (ομογενής) μας Βασίλης Τζιόλας, αδερφός του αείμνηστου Αρχιμανδρίτη Ιερομονάχου Στέφανου Φωτιάδη (Τζιόλα), ετών 71. Παλιάς Ραχοβίτικης οικογένειας, με τα «ονομαστά» μαντριά Τζιόλα πέρα εκεί στην τοποθεσία Ριάχοβο.

Γεννήθηκε στο χωριό μας το 1932 και το 1948, ακολούθησε τα άλλα 70 περίπου παιδιά του χωριού μας που «έφυγαν» για τις χώρες τις Ανατολικές για μια καλύτερη ζωή. Η Ουγγαρία ήταν η χώρα που φιλοξενήθηκε. Το 1968, με την «Άνοιξη της Πράγας», διέφυγε, μαζί με άλλα δύο Κιρασοβιτόπουλα, αλλά και άλλους Έλληνες στην φιλόξενη Δυτική Γερμανία και απο εκεί στην μακρινή χώρα, την Αμερική. Εκεί εργαζόμενος τίμια πρόκοψε και προόδευσε. Παντρεύτηκε δύο φορές Ελληνίδες γυναίκες γιατί αγαπούσε την πατρίδα μας και το χωριό μας το οποίο επισκέπτονταν. Ο γράφων τον συναντούσε τα καλοκαίρια στο χωριό μας και συζητούσαν τα πράγματα και τα προβλήματα που απασχολούσαν τις δύο Αδελφότητές μας, της Αμερικής και των Αθηνών.

Αγαπητέ χωριανέ Βασίλη, μας έφυγες πολύ γρήγορα, η μοίρα σε φθόνησε, σε ζήλεψε και σε ήθελε κοντά της. Υπήρξες αγαπημένος σύζυγος, καλός οικογενει-

άρχης, αλλά και καλός και αγαπητός συγχωριανός της Ομογένειας της Αμερικής. Στήριζες και υποστήριζες την Κερασοβίτικη εκεί Αδελφότητά μας. Η αγαθούλα σου ψυχή να αναπαύεται, εν ειρήνη, σε τόπους χλοερούς και δροσερούς.

● Πέθανε στην Αθήνα στις 13 του μήνα Δεκεμβρίου του 2003, και κηδεύτηκε στο χωριό μας, ο Χρήστος Δημητρίου Παππακώστας ετών 64 απο βαρύ εγκεφαλικό περιστατικό.

Γεννήθηκε, μεγάλωσε και έγινε έφηβος στο χωριό μας. Το 1948, μαζί με άλλα παιδιά του χωριού μας «έφυγε» για τις Ανατολικές χώρες, για μια καλύτερη ζωή και τύχη. Επέστρεψε και πάλι στην πατρίδα και στο αγαπημένο μας χωριό, το Κεράσοβο. Ακολούθησε το πατροπαράδοτο Κιρασοβίτικο επάγγελμα του οικοδόμου. Γρήγορα βρέθηκε και αυτός στην πρωτεύουσα, στην Αθήνα, όπως σχεδόν όλοι μας οι Κιρασοβίτες, σαν συνέπεια της μεγάλης εσωτερικής μετανάστευσης της δεκαετίας 1960. Εργάστηκε σκληρά και τίμια και γι' αυτό πρόκοψε και προόδευσε. Δεν ξεχνούσε όμως ποτέ το χωριό μας, ιδίως μετά την συνταξιοδότησή του. Εκεί στο χωριό μας φτιάχνοντας το πατρικό του σπίτι και τους κήπους στη θέση «Χαλίκια». Οι περισσότεροι μήνες του χρόνου, ήταν διαμονή στο χωριό μας, στον καθαρό και δροσερό αέρα του Σμόλυγκα και στα παγωμένα νερά του «Βαθυλάκκον». Ήταν γνήσιος Κιρασοβίτης και έμεινε για πάντα Κιρασοβίτης.

Υπήρξε αγαπημένος σύζυγος, στοργικός και καλός πατέρας. Χάρηκε να ειδεί και εγγόνια. Η ψυχή του αναπαύεται τώρα στο Κιρασοβίτικο χώμα.

● Πέθανε στην Αθήνα στις 19 του μήνα Δεκεμβρίου του 2003, ύστερα απο μικρής χρονικής διάρκειας αρρώστειας

και ο αγαπητός μας γείτονας Θανάσης Ευάγ. Γελαδάρης, ετών 72.

Ήταν γιός πολυμελούς οικογένειας. Γεννήθηκε, μεγάλωσε και αντρώθηκε στο χωριό μας, όπου και παντρεύτηκε την Σταυρούλα Ευαγγέλου Ζήκα, αποκτώντας και αυτός πολυμελή οικογένεια με εγγόνια και δισέγγονα.

Τον Θανάση δεν «άγγιξε» η μετανάστευση, είτε εξωτερική, είτε εσωτερική, έμεινε εκεί ριζωμένος στις πατρογονικές μας Κιρασοβίτικες ρίζες, στο χωριό μας, μέχρι του θανάτου του, κοντά στα αγαπημένα του ζώα που τα φρόντιζε μέχρι την τελευταία του πνοή, αν και τα άσχημα βροχικά τον ταλαιπωρούσαν πάρα πολύ τώρα τελευταία.

Με τον μακαρίτη τα «λέγαμε» πολύ τώρα τα τελευταία χρόνια εκεί στο χωριό μας, στη γειτονιά μας, στην Κορτσιά της Λάμωσ. Με αποκαλούσε «κουμπάρε», και αυτό από τη δεκαετία του 1950, τότε που νέα παιδιά του χωριού μας, λέγαμε και συζητούσαμε διάφορες όμορφες μικροιστορίες. Μια τέτοια ήταν και η «κουμπαριά» και έμεινε μεταξύ μας να αποκαλούμαστε «κουμπάροι».

Αγαπητέ γείτονα Θανάση, θα μας λείψεις, αυτό είναι βέβαιο, αλλά άλλες οι θελήσεις του καλού Θεού μας. Υπήρξες αγαπημένος σύζυγος, δουλευτάρης και στοργικός πατέρας. Μεγάλωσες πολυμελήοικογένεια, δουλεύοντας σκληρά και τίμια. Χάρηκες παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Πρέπει να ήσαν ευχαριστημένος. Τώρα η ψυχούλα σου ν' αναπαύεται, εν' ειρήνη σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε στις 9 Φεβρουαρίου του 2004 στην Αθήνα, ο Κριτής Φώτης, ετών 67, άντρας της χωριανής μας Ειρήνης Χρήστου Γαλάνη, από εγκεφαλικό επεισόδιο βαριάς μορφής. Ο μακαρίτης ήταν Κιρασοβίτικος γαμπρός και κατάγονταν από την Αιτωλ/νία,

υποδ/ποιός το επάγγελμα, καλός τεχνίτης και πολύ εργατικός. Παντρεύτηκε το «Ρηνάκι» μας, εδώ στην Αθήνα, όπου και οι δύο είχαν εγκατασταθεί λόγω εσωτερικής μετανάστευσης, όπως εξάλλου όλοι μας. Τα χρόνια ήταν δύσκολα, γιατί πάντα η πρώτη γενιά της αποδημιάς έχει το βάρος της μόνιμης εγκατάστασης σε ένα μέρος ή σε μια φιλόξενη χώρα. Το νέο ζευγάρι όμως με την εργατικότητά του, την τιμιότητά του, με τον τίμιο ιδρώτα του προσώπου τους, τα κατάφεραν καλά, πρόκοψαν και προόδευσαν. Την συζυγική τους αγάπη και ευτυχία την συμπλήρωσε και ο ερχομός των δύο αγοριών τους. Ήταν μια υποδειγματική αγαπημένη οικογένεια της σημερινής κοινωνίας των Αθηνών. Η μοίρα της ζωής, αυτή που γνέθει και ξεγνέθει το νήμα της ζωής, κανονίζει και τις μέρες ζωής του καθενός από εμάς στην πρόσκαιρη τούτη ζωή. Αυτή πρόσταξε και έγινε, ό,τι έγινε. Να μην ξεχνούμε όμως πως εδώ κάτω στη γή, εδώ μέσα μας αρχίζει ο δρόμος για τον ουρανό. Εδώ στη γή τούτη με τις τόσες έννοιες και με τις φροντίδες και τους αγώνες, μα και τα απέραντα κι αναρίθμητα αγωνιστικά στάδια.

Ο μακαρίτης έδειξε περίτρανα πως υπήρξε ένας τίμιος και άξιος αγωνιστής. Είθε η αγαθούλα του ψυχή ν' αναπαύεται σε σκηνές δικαίων.

● Πέθανε ακόμη, κοντά στα τέλη του περασμένου χρόνου 2003 και ο Γιώργος Τσίγκρος, άντρας της Γιάννας Αθανασίου, Ηπειρώτης και αυτός στην καταγωγή, ετών 65, Κερασοβίτης γαμπρός. Είχε παντρευτεί τη Γιάννα και απέκτησε δύο παιδιά, αγόρι και κορίτσι, στην Αθήνα. Ζευγάρι και αυτό της εσωτερικής μετανάστευσης, εγκαταστάθηκε εδώ στην Αθήνα, στην Κυψέλη μάλιστα. Τον μακαρίτη, ο γραφών τον γνώρισε μια δύο φορές στα γραφεία της Αδελφότη-

τάς μας. Την κόρη του δε Αθηνά γνώρισε στον χορευτικό όμιλο της Αδελφότητάς μας, που με χαρά και ευχαρίστηση έπαιρνε μέρος στις πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Το ζευγάρι ζούσε αρμονική συζυγική ζωή με αγάπη και προκοπή. Την ευτυχία τους την συμπλήρωναν τα δύο αξιαγάπητα παιδιά τους. Η μοίρα όμως είναι σκληρή και φθονερή, ζηλεύει, γι' αυτό και θέλησε να τους χωρίσει γρήγορα. Ο αιφνίδιος θάνατος έχει και τα καλά και τα κακά του, γι' αυτό πρέπει να είμαστε πάντοτε έτοιμοι για το ταξίδι στον άλλο κόσμο.

Γαμπρέ Γιώργο, έφυγες πρόωρα, τώρα, που ο άνθρωπος, απόμαχος της βιοπάλης, θέλει και αυτός να χαρεί την θαλπωρή της οικογενειακής γαλήνης, της ευτυχίας, της χαράς να ειδεί τα παιδιά του να προοδεύσουν και να προκόβουν. Γράψαμε η μοίρα άλλα πρόσταξε.

Υπήρξες τίμιος, εργατικός, αγαπημένος σύζυγος και στοργικός πατέρας. Είθε η αγαθή ψυχή σου ν' αναπαύεται σε σκηνές δικαίων.

Καλό σας ταξίδι:

- Αγαπητέ Χριστόφορε Γελαδάρη,
- Αγαπητέ Βασίλη Τζιόλα, χωριανέ της Ομογένειας,
- Αγαπητέ Χρήστο Παππακώστα,
- Αγαπητέ Θανάση Ευάγ. Γελαδάρη,
- Αγαπητέ Φώτη Κοιτή, γαμπρέ
- Αγαπητέ Γιώργο Τσίγκρο, γαμπρέ

και ελαφρύ το χώμα της ξενιτιάς και της πατρίδας μας που σας σκεπάζει.

Εμείς θα σας θυμούμαστε πάντοτε με αγάπη και σεβασμό.

Αιώνια η μνήμη σας.

Τ.Α.Σ.

Νέα απο το χωριό μας

Όπως γίνεται κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, μετά την Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στην εκκλησία μας, έγινε η καθιερωμένη επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο Ηρώων του χωριού μας υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των Ηρώων μαχητών του έπους του 1940, παρουσία όλων των συγχωριανών μας και παραβρισκομένων φίλων. Τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στην μνήμη όλων αυτών και της «Γυναίκας Μάνας Κερασοβίτισσας» και ακολούθησε η κατάθεση των στεφάνων. Ακολούθως η μαθήτρια Σπυριδούλα Παν. Νάκου, απήγγειλε επίκαιρο ποίημα και στη συνέχεια δόθηκε στον ξενώνα μας σχετική δεξίωση απο το Δ.Σ. του αγροτικού μας Συν/σμού, που είχε και την σχετική πρωτοβουλία.

Βουλευτικές Εκλογές

Στις φετινές βουλευτικές εκλογές της 7^{ης} Μαρτίου του 2004 στο χωριό μας, λειτούργησε το 230^ο Εκλογικό Τμήμα της Νομαρχίας Ιωαννίνων. Απο το σχετικό τηλεγράφημα, πληροφορούμαστε τα εξής στοιχεία:

● Γραμμένοι ψηφοφόροι	909
● Ψηφίσαντες	321
● Σύνολο άκυρων-λευκών	2
● Έγκυρα ψηφοδέλτια	319
<i>Έλαβαν:</i>	
α) ΠΑΣΟΚ	142
β) Ν.Δ.	144
γ) Κ.Κ.Ε.	29
δ) ΔΗ.Κ.ΚΙ.	2
ε) Αντικαπιταλιστική Αριστερά	1
στ) Μέτωπο Ριζοσπαστικής Αριστεράς	1

Εξελέγησαν βουλευτές οι:

Για την Ν.Δ.

- Σταύρος Καλογιάννης
- Κων/νος Τασούλας
- Αντώνης Φούσας

Για το ΠΑΣΟΚ

- Βαγγέλης Αργύρης
- Μιχαήλ Παντούλας

ΝΕΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΙΑΤΟΥ

Απο τις αρχαιρεσίες που πραγματοποιήθηκαν στις 9 Νοέμβρη 2003, προέκυψε νέο Διοικητικό Συμβούλιο, που συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Τη θέση του Προέδρου κατέλαβε ο Θωμάς Νάκος του Λαζάρου.

Του Αντιπροέδρου ο Ντακοβάνος Ιωάννης του Χρήστου.

Του Ταμιά ο Νάκος Νικόλαος του Σπυρίδωνα.

Του Γραμματέως ο Βάϊλας Κων/νος του Διονυσίου.

Σαν μέλη οι: Κανναβός Δημήτριος του

Αδαμαντίου, Τζιμοτόλης Μιχαήλ του Κων/νου και Καραγιάννης Παντελής του Βασιλείου.

Ας είναι καλορίζικοι και ας προσφέρουν ό,τι μπορούν, για την επίτευξη των στόχων της Αδελφότητάς μας.

Κιάτο 11/03/2004 Κ.Δ.Β.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΚΙΑΤΟ

Στις 17 Γενάρη 2004 έγινε και ο ετήσιος χορός της αδελφότητάς μας. Έλαβαν μέρος οι περισσότεροι απο τους Κερασοβίτες που ζούν και εργάζονται στο Κιάτο και τα περίχωρα. Μας τίμησαν με την παρουσία τους και αρκετοί συγχωριανοί μας απο την Αθήνα και τους ευχαριστούμε γι' αυτό. Ανάμεσά τους και μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας των Αθηνών, ο Πρόεδρος Βασίλης Γκούτσιος, ο ταμίας Απόστολος Γαλάνης, ο υπεύθυνος πολιτ. Ανέστης Κοταδήμος και ο υπεύθυνος τύπου Γιάννης Στρατσιάνης.

Το φαγητό ήταν πλούσιο, το περιβάλλον ευχάριστο και οι εξαιρετοι καλλιτέχνες του συγκροτήματος του συγχωριανού μας Νίκου Φιλίππιδη, φρόντισαν ώστε το κέφι μας να φτάσει ψηλά μέχρι τις πρωινές ώρες.

Ένα κέφι και ένα γλέντι, που χωρίς να θεωρηθεί υπερβολή, μόνο εμείς οι Κερασοβίτες ξέρουμε να απολαμβάνουμε. Και εδώ οφείλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Νίκο Φιλίππιδη, γιατί απο τότε που ιδρύθηκε η Αδελφότητά μας στο Κιάτο, είναι ο «δράστης» του κεφιού και της διασκέδασής μας.

Οι τυχεροί της βραδιάς ήταν: ο Νίκος Κόφας σύζυγος της Μπούλας Καλύβα, που του έτυχε η χρυσή λίρα της βασιλόπιτας. Νίκο πάντα τέτοια. Ο Νάκος Απόστολος που κέρδισε την τηλεόραση και η Μπουζιώτη Κωνσταντίνα, κόρη της Ελένης Βάϊλα-Μπουζιώτη που κέρδισε το ηχητικό συγκρότημα.

Καλή χρονιά σε όλους τους Κερασοβίτες όπου γης και του χρόνου με υγεία.

Κιάτο 11/03/2004 Κ.Δ.Β.

Κοινωνική Ζωή

ΓΑΜΟΙ:

- Η Δήμητρα Στρατσιάνη του Βασίλη παντρεύτηκε τον καλό της Δημήτρη Χρόνη (Μυτιλήνη) στις 25/10/2003 στην εκκλησία του Προφήτη Ηλία Μεταμόρφωσης Αττικής.
- Το ζευγάρι Δημήτρης και Ευαγγελία Ντακουβάνου, πάντρεψαν το γιό τους Γιάννη με την εκλεκτή της καρδιάς του Νίκη. Ο γάμος έγινε στην Αμερική στις 15/11/2003.

Ευχόμαστε στα νέα ζευγάρια κάθε ευτυχία και χαρά.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

- Το ζευγάρι Απόστολος Κωστα Ζήση Τσιάτσιου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κοριτσάκι.
- Το ζευγάρι Ιωάννης - Βάϊα Νικ. Τζίνα απέκτησαν στις 1/1/2004, κοριτσάκι.
- Το ζευγάρι Νικήτας - Γεωργία Δημ. Ζιούλη απέκτησαν αγοράκι.
- Το ζευγάρι Παναγιώτης - Εύα Παπαγεωργίου της Ιφιγένειας Ντακουβάνου, απέκτησαν στις 21/1/2004, κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να σας ζήσουν τα νεογέννητα παιδιά σας και σε άλλα με υγεία.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

- Το ζευγάρι Αντώνης - Μαίρη Χρονοπούλου, (κόρη του Μαράκι Γ. Ντακουβάνου), βάπτισαν το κοριτσάκι τους. Το όνομα του νεοφώτιστου Μαρία - Ευαγγελία.

- Το ζευγάρι Χρήστος - Ειρήνη Κυρίτση του Στάθη, βάπτισαν το αγοράκι τους. Το όνομα του νεοφώτιστου Ευστάθιος.

- Το ζευγάρι Μιλτιάδης - Χριστίνα Αθ. Σιάφη, βάπτισαν το αγοράκι τους. Το όνομα του νεοφώτιστου Αθανάσιος.

Ευχόμαστε ολόψυχα στα νέα ζευγάρια να τους ζήσουν και να ευτυχίσουν τα νεοφώτιστα παιδιά τους.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ 2003

- Νταγκουβάνου Βασιλική του Ζήση 3^η στο τμήμα Βρεφονηπιοκόμων Ιωαννίνων.
- Μαρίνη Ιωάννα, εγγονή Κ. Ζούκα, Σχολή Τουριστικής εκπαίδευσης Ναυπλίου.
- Ευθυμίου Παντελής, εγγονός Παντελή, Σχολή Αστυφυλάκων Κρήτης.
- Βαλλάτου - Μητροπάνου Ειρήνη, (εγγονή Νίκης Βάϊλα), Παιδαγωγικό Αλεξανδρούπολης.
- Τζίνα Ιωάννα, του Παντελή, Τ.Ε.Ι. Αθηνών.
- Βάϊλας Διονύσης, του Κώστα, Τ.Ε.Ι. Πατρών, Τμήμα Λογιστικής.
- Κοσμά Αφροδίτη, εγγονή Αντρέα Ζήκα, Τ.Ε.Ι. Καβάλας, Τμήμα Λογιστών.
- Νάκου Ελένη του Αναστασίου, εγγονή Παντελή Νάκου, Τ.Ε.Ι. Αθηνών, Τμήμα Υγιεινής.

Ευχόμαστε στους νέους φοιτητές και γονείς τους, θερμά συγχαρητήρια, καλές σπουδές και χρήσιμοι ακαδημαϊκοί πολίτες.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά για την οικονομική τους προσφορά στην Λαχειοφόρο Αγορά της χοροεσπερίδας μας που είναι οι:

ΓΚΟΥΤΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Αφои ΓΙΩΡΓΟΣ και ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΑΛΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΙ ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ - ΖΗΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΕΛΤΣΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ

ΤΖΙΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΤΣΙΑΤΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ του ΣΠΥΡΟΥ

ΖΟΥΚΑΣ ΦΩΤΗΣ - ΓΑΛΑΝΗΣ ΖΗΣΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ

Αφои ΝΙΚΟΣ και ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

Αφои ΚΩΣΤΑΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΜΗΣ

ΣΤΡΑΤΣΙΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΖΙΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ του ΛΑΖΑΡΟΥ

ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ

ΚΑΛΚΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Αφои ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ (αλουμίνια - σίδερα)

ΚΕΡΑΜΟΣ (είδη υγιεινής)

ΖΑΡΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ξυλουργός)

ΤΕΧΝΟΣΤΑΛ (εμπόριο σιδήρου)

ΓΚΟΥΤΣΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ του ΗΛΙΑ (έργα ΔΕΗ)

Το Δ.Σ. της
Αδελφότητας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ: Τα θερμά μου ευχαριστήρια για τις ευχές σας για καλή σταδιοδρομία και φώτιση στο περιοδικό της Αδελφότητας Κερασοβιτών το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ». Ιδιαίτερα ευχαριστώ την οικογένεια της Κας Δέσποινας Νάκου Σαράγκαλου και την ίδια προσωπικά.

Ευχαριστώ και ανταποδίδω. Υγεία, χαρά, δύναμη στην επίτευξη του στόχου σας.

ANNA XPYΣ. TZINA ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΠΗΡΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Τσίγκρος Γεώργιος	20	Νάκος Φώτης	20
Νάκος Κων/νος του Νικολ.	50	Στρατσιάνης Ανδρέας	10
Κωτούλα Τριανταφυλλιά	50	Καραγιάννη Ελένη	15
Στυλιανού Μαρίκα	20	Ντίνης Βασίλειος	30
Δημήτριος Αποστόλου	20	Κωτούλας Γιάννης	20
Κατσέλης Θεόδωρος	20	Νταγκοβάνος Νίκος	30
Καραπέτσος Παναγιώτης	20	Σταυρούλα Ιωαν. Γκούτσιου	10
Ζήκας Αριστοτέλης	20	Παπαγιάννης Νικηφόρος	20
Κοταδήμος Νίκος του Θωμά	20	Σαμαράς Δημήτριος του Παύλ.	20
Ζιούλης Κων/νος	30	Σιάφης Ιωάννης του Αλεξ.	30
Σελσιώτης Νικόλαος	100	Γκούτσης Χρήστος του Νικολ.	30
Γελαδάρης Δημήτριος του Ευαγγ.	40	Σαμαράς Πέτρος	20
Λουκοπούλου Λέλα	20	Πανταζή Πολυξένη	15
Γαλάνη Ανθούλα	20	Τζίνας Ε. Απόστολος	15
Γκούτσιος Αντώνιος	20	Τζίνας Ευάγγελος του Αποστ.	15
Παπανικολάου Κων/νος	20	Σελσιώτης Νικόλαος	50
Κωτούλας Βασίλιος του Κων/νου	10	Ζήκας Αθανάσιος	20
Παπανικολάου Χρήστος	20	Τζίνας Αθανάσιος (Σιόκας)	20
Κοντοδήμος Γεώργιος	30	Μοσίρλο Παναγιώτης	15
Κιτσάκη Λευκοθέα	15	Ζαμάνης Ανδρέας	40
Λαχανά Γαλάνη Σπυριδ.	20	Κυρίτσης Δημήτριος	20
Τσακμάκη Ανδρομάχη	5	Κυρίτσης Δημήτριος	20
Σκαφίδα Γλυκερία	20	Ζιούλης Κων/νος του Λάζ.	10
Γκούτσης Βασίλειος του Παντ.	50	Σελσιώτης Παντελής	5
Βάϊλας Ηλίας του Διον.	20	Χουχουλίνου Κωτούλα Ελένη	20
Καλούδα Μελλομένη	20	Κουτούλας Μιχάλης	20
Νταγκοβάνος Ηλίας	10	Κυρίτσης Ευστάθιος	20
Γεωργίου Δημήτριος	50	Παπαγεωργίου Ιφιγένεια	20
Ζήκα - Λετενιώτη Ελένη	30	Βάσιος Δημήτριος	20
Πασιά Ελένη	10	Βάσιος Ηλίας	20
Γκούτσιος Κων/νος	20	Σιάφης Σπύρος	30
Σκαλωμένος Δημήτριος	10	Τέλλης Μίμης	20
Κυρίτσης Παντελής	50	Ζήκας Δημήτριος του Λαζ.	10
Τέλλης Λάμπρος	20	Ζήκα Σταυρούλα του Λαζ.	10
Βασιλόπουλος Ιωάννης	5	Κωνσταντινίδης Κων/νος	15
Στρατσιάνης Δημήτριος	20	Μαστορίδης Χαράλαμπος	50
Παπανικολάου Αλέκος	20	Παπανικολάου Νικόλαος του Αθαν. Δολ.	150
Κωτούλας Νικόλαος του Βασιλ.	15	Στρατσιάνης Κων/νος του Ιωαν. (Αυστραλία)	120

Νάκος Πausανίας	15
Τζίνας Κων/νος του Γεωρ.	20
Τσιάτσιος Παύλος του Κων/νου	20
Σαμαράς Νικόλαος	40
Κοταδήμος Νικόλαος	20
Κοταδήμος Δημήτριος	20
Τζίνας Παντελής του Αποστ.	10
Παπαγιάννη Ρόζμαρι	20
Τζίνας Παναγιώτης του Γεωρ.	20
Σελτσιώτης Χρήστος του Αθαν.	50
Αποστόλου Παντελής	50
Αποστόλου Μιλτιάδης	50
Χαβάς Απόστολος	10
Γελαδάρη Ειρήνη	20
Κατσέλης Γεώργιος	20
Χαρίσης Ευάγγελος	20
Καράμπελας (Ξυλέμπορος)	200
Σιάφης Μιλτιάδης του Αθαν.	20
Σκαλωμένος Κων/νος του Ιωαν.	20
Στρατσιάνης Αχιλλέας του Γεωρ.	40
Ζήκας Τηλέμαχος	10
Βάϊλας Κων/νος του Διον.	30
Στρατσιάνης Ευάγγελος	10
Πασσιά - Ζώτου Άρτεμη	15
Κουκούμης Φώτης	50
Κουκούμης Λάζαρος	20
Παστρουμάς Δημήτριος	10
Κοντοδήμος Γιάννης του Χρήσ.	30
Σιάφης Δημήτριος	10
Κοταδήμος Μιλτιάδης	20
Μανέκας Δημήτριος	20
Χατζησάββας Παναγιώτης	20
Παπαγεωργίου Γεώργιος	20
Παπαγεωργίου Λάζαρος	20
Αντωνίου - Παπαγεωργίου Μάρθα	20
Χρονοπούλου Μαίρη	20
Σιάφης Γιώργος του Αθαν.	20

ΑΠΟ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΙΑΤΟΥ

Βάϊλας Παύλος	20
Καναβός Απόστολος	10
Καναβός Δημήτριος	10
Καναβός Κων/νος	10
Καραγιάννης Απόστολος	10
Νάκος Βασίλειος	10
Νταγκουβάνος Ιωάννης	10
Νταγκουβάνος Παύλος	10
Νταγκουβάνος Δημήτριος	10
Τσιάτσιος Θωμάς	10
Τζιμοτόλης Απόστολος	10
Κανάβου Πετροπούλου Ανδρομάχη	10
Παπακωνσταντίνου Γεώργιος	5
Σιώμος Δημήτριος	20

Η Σταυρούλα Νταγκουβάνου, εις μνήμην του συζύγου της Χρήστου Νταγκουβάνου έδωσε 50 ευρώ στο ταμείο της Αδελφότητας Κιάτου.

Την ευχαριστούμε θερμά.

ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

- Καλύβα - Πορφύρη του Σπυρ.
- Γελαδάρη - Γούση του Ανδρ.
- Κωτούλα Παναγιώτα

έστειλαν 109 ευρώ.

ΞΕΝΩΝΑΣ · ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ · ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

“ ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ”

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΛΗΡΟΦ.: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΤΗΛ.: 0655-24215

“ΕΠΙΠΛΑ ΑΡΜΟΝΙΑ”

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λένορμαν 166, Αθήνα

(Έναντι Super Market Γαλαξίας)

Τηλ.: 51.54.224 / 094 4332765

093 2649318

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΠΙΠΛΑ **UNIQUE**

21ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος,

190 09 Πικέρμι Αττικής

Τηλ.: 60.39.635, 60.39.636, Fax: 60.39.694

<http://www.dataunion.gr/clientrs/unique>

**ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
DEUTSCHES SPRACHINSTITUT EULENSPIEGEL
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ**

Διεύθυνση: ΓΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας Παν/μίου Αθηνών

Φιλοκτήτου 96 - ΙΛΙΟΝ

Τηλ./fax: 01-26.28.091, 25.86.298

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΑΣΗΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Χ. Χαρισιάδης

Χιλλ 2 Πλάκα, 105 58 - Αθήνα, Τηλ.: 32.22.249

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ελπίδος 7 - Εμπ. Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»

Δέχεται 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ.

Τηλ. Ιατρείου: 60.81.758 - Τηλ. Σπιτιού: 60.02.264

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καρτερίας 22 - Άνω Κυψέλη - Τηλ.: 86.28.224

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ-ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΔΕΙΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ-ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ι. ΒΙΤΤΩΡΑΤΟΥ - ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΓΡΑΦ.: ΑΝ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΤΟΥ 4 - ΑΧΑΡΝΑΙ - ΤΗΛ. 24.45.870

ΟΙΚ.: ΙΩΝΝΙΝΩΝ 17 - ΙΛΙΟΝ - ΤΗΛ. 26.26.814 ΚΙΝ.: 0977-23.43.29

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14 - Περιστερί, τηλ.: 57.39.804

Λ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΓΕΝΕΙΑΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Παναγή Τσαλδάρη & Ζήνωνος 1 - Περιστερί

Τηλ. Ιατρείου 010.5742295 - 097.3029101

**ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΘΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ · ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ · ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΦΙΛ. ΣΧΟΛΗ-ΛΑΟΓΡΑΦ.
453 32 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΧΟΡΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΟΙ ΦΩΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ-ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

